ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 4 Μαΐου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 11 Μαΐου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 29 Μαΐου.

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψουσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

199. Λογοπαικτικὸς Λεξίγριφος.

Εἰς ἕνα γράμμα μέσα
Ἓν ἄλλο γράμμα βάζω,
Καὶ μιὰ βασιλοπούλα
Ἀπὸ τὸν τάφο βγάζω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀγνώστου

200. Στοιχειόγριφος.

Ἐπόθησα τὴ μύτη μου
Μακρύτερη νὰ κάνω
Καὶ κάτι τι ἐλάχιστο
Κολλάω της ἐπάνω.
Μὰ βλέπω ἀπὸ τὰ ὅρια
Τὰ λογικὰ νὰ βγαίνῃ,
Καὶ ἀπὸ δῶ στὸν Ὄλυμπο
Ἀμέσως νἀναβαίνῃ!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πίστις-Πατρὶς

201. Αἴνιγμα.

Ρωμαῖος ἄναξ τὸ ἀρσενικόν μου,
Κάθε κεφάλι τὸ θηλυκόν μου,
Εἶδος ἀμάξης τὸ οὐδέτερόν μου.

Ἀστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξοίστου Βασιλῆ

202. Γωνία.

+ * * * * * * = Πέλαγος.
* + * * * * * = Ἡμίθεος
* * + * * * * = Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
* * * + * * * = Οὐράνιον ὄν.
* * * * + * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* * * * * + * = Νῆσος τῆς Ἰταλίας.
* * * * * * + = Ἀκρωτήριον.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν Θεάν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χαρᾶς τῶν Ἑλλήνων

203. Φύρδην Μίγδην.

Ὀφύδο - στὰ - βαιλοδὰς - νὰκ - ἐσιδυψε - σῶνι

Ἐστάλη ἀπὸ τὰ Μαῦρα Μάτια.

204. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς.

Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν καρπὸν κοινότατον.
1, Θηρίον. 2, Μέταλλον. 3, Πόλις τῆς Ἀσίας, ἱστορικὴ διὰ μίαν Σύνοδον. 4, Ἐπίρρημα συνώνυμον τοῦ τρόντι..

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπερασπιστοῦ τοῦ Ἔθνους

205. Μικτόν.

ουο - κκς - αο - η - κλκγθς - υπεή - στν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζήτω ἡ Χίος

206. Γρίφος.

στο στο ἦσαν
στο στο ἦσαν ἦσαν ἦσαν
στο λη στο ἦσαν ἦσαν
στο λη στο
στο στο ἦσαν ἦσαν ἦσαν ἦσαν ἦσαν
στο στο ἦσαν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δεκαπενταετοῦς Πλοιάρχου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλ. 10 11, 12 καὶ 13

96. Κανάρης (Κανᾶ, ρίς.) — 97. Νέφος (ναί, φῶς.) — 98. Κάπρος - Κύπρος. — 99. Πρᾶος - Πάρος.

100. Μ
Ρ Ι Σ
Τ Η Ν Ο Σ
Κ Ι Μ Ω Λ Ο Σ
Μ Π Ο Τ Σ Α Ρ Η Σ

101. Σ
Ι Ο Ν
Σ Ο Λ Ω Ν
Ν Ω Ε
Ν

102.—Τὴν ἀσπίδα.—103. ΣΤΕΓΗ, ΠΟΡΟΣ, ΑΘΗΝΑ (ΣΠΑΡτη, ΤΟΘεν, Ἕρμος, ΓΟΝατον, ΗΣΑΐας.)—104. Ὁ Περικλῆς ὁμιλῶν, ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα.—105. *Ἐπισφαλὴς προσπέτεια* (ἐπὶ σφα λ' εἰς πρὸ πε τι - α.)

106. Ἰταλία (ἦτα, Λεία.)—107. Ἀηδὼν (α, η, Δών)—108. Ἀρτεμισία - Ἀρτεμίσιον.—109. Τὸ τουφέκι.—110. Τόκιον.

111. ΦΑΛΗΡΟΝ
ΣΑΛΑΜΙΣ
Ι Α Ω Ι
Μ Σ Ν Σ
Ο Ι
Σ Α

112. ΓΡΑΝΙΚΟΣ (Ριον, Ἄγις, Νῖνος, Ἴος, Κρόνος, ὅρκος, Σινᾶ.)—113 ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ (ΜΕΛπω, ἸπΠΟλύτη, Ἀνδρομέδα, Παλαιστίνη.)—114. Ὁ καλὸς φίλος εἰς τὴν ἀνάγκην φαίνεται.—115. *Ἡ Διάπλασις εἶνε ταμεῖον γνώσεων.* (Ἰ διά πλας εἰς εἶνε-τα μεῖον γνώσεων.)

116. Περίανδρος (περί, Ἄνδρος.)— 117. Λάθος (λᾶ, θώς.)—118. Σάλος-σανός.

119. Ρ Η Α Ν Α
Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ
ς ἀ ἑ ω
α ἑ ῦ ς
ν ῦ ὄ ς
ς ὁ ἠ ς

120. Α Υ Ρ Α
Υ Δ Ω Ρ
Ρ Ω Μ Η
Α Ρ Η Σ

121. *Νενίκηκά σε, Σολομών.* (Λαμβάνομεν ἀνὰ ἓν σύμφωνον ἐξ ἀριστερῶν, καὶ ἀνὰ ἓν φωνῆεν ἐκ δεξιῶν.)—122. Χαλιωᾶ (ΧΑΛΙ... ΜΑ...)—123. ΑΣΙΑ-ΛΕΩΝ (Ἄλυς, ΣΕλας, Ἰωνία, Ἀναξαγόρας.)—124. Τὰ παθήματα μαθήματα.—125. *Ὁ Ἀριστείδης καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ὑπῆρξαν γενναῖοι.* (ο ἀρ.εἰς τι δὶς -καὶω-θεμ εἰς τοκλ-εἰς-ὑπ' ἦρξαν γ' ἐν ε ι.)

126. Ἀρτεμίσιον (Ἄρτεμις, ἴον.) - 127. Χιὼν-χιτῶν.—128. Ἥρα-Ἄρη.

129. Μ Α Δ Α Γ Α
Α Δ Α Ν Α
Λ Α Β Α
Α Ν Α
Γ Α
Α

130—134. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Μ: *μῦθος, ἅρμα, μαῦρος, Μαρία, ἀκμή.*—135-136. 1, *Ἄγριος,* ἄγιος, ἅγιον, ἄπιον, ἤπιον, *ἤπιος.* 2, *Δαίμων, Δάμων,* δήμων, δῆμον, δῆμός, δῆλος, δόλος, ὅλος, ἄλλος, Ἄγγλος, *ἄγγελος.*—137. ΑΔΑΝΑ - ΘΕΤΙΣ (Ἄθως, ΔΕος, Ἄτλας, Νιαγάρας, Ἀστυάγης.)—138. Θεοὺς αἰδοῦ καὶ δέδιθι.—139. *Μελέτη τὸ πᾶν* (Μὲ λε τη-τόν' ἄν.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρόνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωρισὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ.— Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Χαιρετῶ Διαπλασιόκοσμον, ἰδιαιτέρως Ἀνοικτοκάρδους. — *Μπουρουτοκαπνισμένη Γαλανόλευκη.* *(Ι, 75)*

Ἀνταλλάσσω ἐκ Σύρου ταχυδρομικὰ δελτάρια. Διεύθυνσις: *Μαρκησία* 1910, Ἀθῆναι, Poste Restante. *(Ι,76)*

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια διάφορα, πανταχόθεν. Διεύθυνσις: Ἀριστοτέλην Ν. Παύλου, Χαλκίδα. *(Ι,77)*

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 18 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 169]

ΑΘΗΝΩΝ: Ἄννα Ν. Βούλγαρη, Θρασ. Ἀντωνιάδης, Καλλιόπη Εὐ. Διπλάρη, Ἰσαὰκ Σ. Σαρφατῆς. Τηλέμ. Θ. Μητσάκος, Ν. Εὐμορφούλης, Θ. Κυριακός, Δ. Δ. Σακελλαρίδης, Μιχ. Α. Πεσμαζόγλου, Λεων. Ζ. Μπίστης, Δ. Θ. Δημαρᾶς, Ἐπ. Γ. Χαραλάμπης, Ἐλμίνα Ζάννου, Λουσία Ζάννου, Παναθηναϊκός, Ἀρ. Ἀλ. Ἐμπειρίκος, Α. Δ. Ρικάκης, Α. Π. Καρυστινάκης, Δ. Μαρ. Γιαννουκάκης, Ἄβερ. Κωνσταντινίδης (Ἴτου), Πελοπίδας Ζωγράφος (17ου), Δημ. Σ. Ἀν...

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Σπ. Κ. Κουρβετάρης, Ι. Ι. Ἀστεριάδης, Τ. Μ. Δαμβέργης, Ἀναστ. Ι. Καφάσης, Γουλ. Φύρστ, Ἠλ. Π. Δομένικος, Π. Ι. Παπαθανασόπουλος, Κ. Ἐλ. Παπαγιαννόπουλος, Σπ. Π. Βερέττας, Διον. Π. Γεωργιλλᾶς, Ἐμμ. Δ. Τσολάκις.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Ι. Γ. Πορτούλης, Ἰουλία Παναγοπούλου.
ΑΙΓΙΟΥ: Καν. Β. Σπυρόπουλος, Ι. Δ. Κορτέσης (17ου).
ΑΝΔΡΟΥ: Π. Δ. Γονιός, Π. Δ. Πασχάλης (17ου καὶ 18ου), Ἀνδρ. Α. Ραζῆς.
ΙΘΑΚΗΣ: Φλωρ. Γ. Μαρούδας.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Ἀντωνία Ἠλ. Μουνδρέα, Σταματίνα Πιερράκου, Γαλανόλευκη, Ἑλένη Π. Μοσχίδου, Ἑλένη Ι. Βογοτούλου.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Τασία Κοκκέβη.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Φρίξος Γ. Ἰωάννου (17ου).
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Ν. Γ. Καρατζας.
ΜΗΛΟΥ: Ἑλένη Α. Μάλλη.
ΠΑΤΡΩΝ: Ι. Α. Οἰκονομόπουλος, Ἐλευθ. Χαραλάμπης, Γ. Ι. Χαϊδόπουλος, Ἐλευθ. Π. Κίτσος. Ἑλένη Γ. Πετραλιᾶ, Κ. Γ. Καρυωτάκης, Ι. Ἀρ. Μεσσηνέζης.
ΣΥΡΟΥ: Ι. Δ. Σκληράκης, Χαρίκλεια Δ. Κλάδη, Σπ. Θ. Ξανθόπουλος, Θ. Ἀρ. Μπληξιώτης, Π. Ν. Σαρρῆς, Γ. Ν. Πεδικάκης.
ΤΙΠΟΛΕΩΣ: Λάμπρος Ἀλεξόπουλος, Γεωρ. Κλεομβρότου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἀρ. Παύλου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Βικτωρία Φ. Κωνσταντινίδου.
ΚΑΪΡΟΥ: Π. Φανουράκης.
ΚΥΔΩΝΙΩΝ: Σεμέλη Χ. Στρογγύλη (17ου καὶ 18ου), Μαριάνθη Ε. Δημητριάδου.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Μαρία Μπάλτα, Ἀλεξάνδρα Κ. Δανασῆ, Δανάη Κ. Δανασῆ, Κ. Π. Διαμανδοῦρος.
ΠΕΤΣΕΣΤΗΣ (Ρωσσίας): Ἄννα Σ. Μπαρμπούτη (15ου).
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Ὄλγα Χ. Νικολάου, Γαλάτεια Παρασκευᾶ.
ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγαρίας): Ὄλγα Κιτσιούκη, Εὐθυμία Πουλίου.
ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Ἀλκ. Κ. Σπανδάγος, Σταῦρ. Γ. Παπαδάκης, Ἐμμ. Ι. Καυγαλάκης, Μ. Ι. Σαϊτάκης, Γ. Μ. Βαλαρῆς.
ΣΑΜΟΥ: Μπαρουτοκαπνισμένη Γαλανόλευκη.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Ξενία Δήμα (17ου καὶ 18ου), Λουκῆς Λάρας, Μερόπη Λίπόβατς (17ου καὶ 18ου).
ΧΙΟΥ: Π. Α. Μηταράκης, Ἰωάννα καὶ Κωνστ. Γ. Χρυσκίνη (17ου).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς τρεῖς: ΣΠΥΡ. Π. ΒΕΡΕΤΤΑΣ, μαθητὴς Β' Ἑλλ. Σχολείου, ὁδὸς Νεοσοίκων 10, ἐν Πειραιεῖ, ἐγγραφεὶς διὰ μίαν ἑξαμηνίαν ἀπὸ 1 Μαΐου—31 Ὀκτωβρ. ἐ. ἔ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Π. ΚΙΤΣΟΣ Μακεδών, ἐν Πάτραις, ἐγγραφεὶς διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Μαΐου—30 Ἰουλίου ἐ. ἔ. καὶ ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΕΥΑΓ. ΛΙΠΛΑΡΗ, διδασκάλισσα, ὁδὸς Μερκούρη, ἐν Ἀθήναις, ἐγγραφεῖσα διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Μαΐου—30 Ἰουλίου ἐ. ἔ.

Πλεονάζει δραχμὴ 1,40, ἡ ὁποία θὰ προστεθῇ εἰς τὸν προσεχῆ διαγωνισμόν. Οἱ ἀποστείλαντες τὴν λύσιν ἄνευ δεκαλέπτου δὲν ἀναφέρονται.

ΛΑΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεῖα Ὁμονοίας,
ὁδὸς Δώρου, 8Α
Ὧραι ἐπισκέψεων 9-11 καὶ 3-5

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ, Ὁδὸς Σοφοκλέους 7, Στοὰ Πάππου.

Πωλεῖται διὰ τοῦ Πρακτορείου Λεπτὰ 10

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος. .	» 4,50	Ἐξάμηνος »	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος »	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος *Ἐν Ἀθήναις, 24 Ἀπριλίου 1910* *Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 21*

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. *(Συνέχεια)*

Περίληψις τῶν προηγουμένων: *— Τὴν παραμονὴν τῆς μάχης τοῦ Αὐουστερλίτς, ὁ λοχαγὸς Λουδοβίκος Κορμᾶς εὑρίσκεται μὲ τὸν λόχον του εἰς τὸ Τέλλνιτς. Εἶνε ἀσθενής, καὶ ὁ μικρὸς βημὸς Τιάρκος, ὁ προστατευόμενός του, τὸν περιποιεῖται. Τὸ βράδυ φθάνει εἰς τὸ στρατόπεδον ὁ Ναπολέων, καὶ περιέρχεται ἰνκόγνιτο τὰ καταλύματα. Οἱ στρατιῶται ὅμως τὸν ἀναγνωρίζουν καὶ τὸν ἐπευφημοῦν.*

Ἕνας παλαίμαχος γρεναδιέρος τὸν ἐπλησίασε, καί, ὑπαινιττόμενος τὴν αὐτοκρατορικὴν προκήρυξιν, τῷ εἶπε:

— Μεγαλειότατε, δὲν ἔχεις ἀνάγκην νὰ ἐκτεθῇς, (*) διὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃς εἰς τὴν μάχην. Σοῦ ὑπόσχομαι ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν γρεναδιέρων τοῦ στρατεύματος, ὅτι μόνον μὲ τὰ μάτια θὰ πολεμήσῃς, καὶ ὅτι αὔριο θὰ σοῦ φέρωμεν τὰς σημαίας καὶ τὰ ρωσσικὰ κανόνια, διὰ νὰ ἑορτάσῃς τὴν ἐπέτειον τῆς στέψεώς σου.

— Μάλιστα! μάλιστα! αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ μπουκέτο μας! ἀνέκραξαν οἱ στρατιῶται πανταχόθεν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ συνεκινήθη βαθύτατα ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν γενναίων ἐκείνων ἀνδρῶν. Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν στρατηγὸν Μπερτιὲ καὶ τοὺς ἄλλους, εἶπε μὲ ὑποτρέμουσαν φωνήν:

— Ἰδού, κύριοι, ἡ ὡραιοτέρα ἑσπέρα τοῦ βίου μου!

Βαδίζων βραδέως ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν, ὁ Ναπολέων ἔφθασε πρὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Λουδοβίκου Κορμᾶ.

Οὗτος, βλέπων ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν τὸν Αὐτοκράτορα, παρέδωσεν ἐν τάχει εἰς τὸν Τιάρκον τὸ δοχεῖον τοῦ γάλατος, τὸ ὁποῖον ἔπινε τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καὶ ἐγερθείς, ἐπερίμενεν εὐθυτενὴς καὶ ἀκίνητος, νὰ τῷ ἀποτείνῃ τὸν λόγον ὁ Ναπολέων.

«Ἂν δὲν μοῦ ἐμιλήσῃ— ἐσυλλογίζετο,—σημαίνει ὅτι δὲν ἀγαπᾷ πιὰ τὸν *μικρόν* του καὶ ὅτι εἶνε θυμωμένος μαζί του...»

Ἀλλ' ὁ Ναπολέων, ἀναγνωρίσας τὸν λοχαγόν, ἐσταμάτησεν ἐμπρός του καὶ τῷ εἶπε μειδιῶν:

—Ἀ! σὺ εἶσαι, *μικρέ;* Χαίρω πολὺ ποῦ σὲ βλέπω, διὰ νὰ σὲ συγχαρῶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς γεφύρας τοῦ Θαβώρ.

Ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς, ἀκούσας αὐτὰς τὰς λέξεις, ἔμεινεν ἄναυδος, μὴ γνωρίζων ἂν ὁ αὐτοκράτωρ ὡμίλει σοβαρῶς ἢ ἂν τὸν ἐπεριπαίζεν. Ὁ Ναπολέων, ἀντιληφθεὶς τὴν ἀμηχανίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ, προσέθεσε μὲ ἀγαθότητα:

— Ναί, ναί, τὰ ξέρω, ὁ Μυρὰτ μοῦ τὰ διηγήθη ὅλα. Δὲν ἔγιναν ἀκριβῶς ὅπως θὰ ἐπιθυμοῦσες, ἀλλὰ καὶ ἔτσι ἡ ἐπιστολή μου ἔφθασε, καθὼς μοῦ εἶχες ὑποσχεθῇ. Εἶμαι εὐχαριστημένος!

Ἐφ' ὅσον ὡμίλει ὁ Αὐτοκράτωρ, ὁ λοχαγὸς ἠσθάνετο νὰ τὸν πλημμυρίζῃ ἡ μεγαλητέρα χαρά. Ὁ Ναπολέων ἦτο εὐχαριστημένος...δὲν εἶχε περιπέσῃ εἰς δυσμένειαν, ὅπως ἐφοβήθη κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν του.

Ὅταν ἡ συγκίνησίς του ἐμετριάσθη ὀλίγον, ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὸν λόγον καὶ εἶπε:

— Μεγαλειότατε, εἶ-

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πιάσῃ κανείς...» (Σελ. 174, στ. γ'.)

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου, σελ. 168.

μαι εὐτυχὴς ποῦ ἠμπόρεσα νὰ ἐκτελέσω τὰς διαταγὰς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος· ὀφείλω ὅμως νὰ προσθέσω, ὅτι ἂν ἡ ἐπιστολὴ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἔφθασεν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν γενναιότητα καὶ τὴν νοημοσύνην αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐστράφη τότε πρὸς τὸν Τιάρκον, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο παράμερα, μὲ τὸ κουπάκι εἰς τὸ χέρι, μὲ τὴν Λέαν εἰς τὸ πλευρόν του, καὶ ἤκουε τὴν συνομιλίαν.

— Ἄ, μπᾶ; ἔκαμεν ὁ Ναπολέων μειδιῶν· αὐτὸς ὁ μικρὸς σ' ἐβοήθησε νὰ δώσῃς τὸ γράμμα μου στὸν Μυράτ;

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ὁ Κορμᾶς. Ἐγὼ αἰχμαλωτίσθηκα εἰς τὸ Λίντς. Δὲν κατώρθωσα νὰ διαφύγω καὶ θὰ μ' ἔψαχναν. Τότε πέταξα τὴν ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος στὴ φωτιά· ἀλλὰ ὁ μικρὸς αὐτὸς τὴν ἅρπαξε καὶ κατώρθωσε νὰ τὴν διασώσῃ.

«Καὶ τί ὡραῖο γάλα...» (Σελ. 174, στ. α'.)

—Πλησίασε, μικρέ, εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ γελαστός, νεύων πρὸς τὸν Τιάρκον.

Ὁ Τιάρκος ἐπροχώρησε στενοχωρημένος, σαστισμένος, μὴ γνωρίζων τί νὰ κάμῃ τὸ κουπάκι, τὸ ὁποῖον ἐξηκολούθει νὰ σφίγγῃ εἰς τὸ στῆθός του.

— Μὴ φοβᾶσαι, ἐξηκολούθησεν ὁ Ναπολέων, ἐγὼ ἀγαπῶ τὰ γενναῖα καὶ ἔξυπνα παιδιὰ σὰν καὶ σέ.

Ἔπειτα, βλέπων τὸ ἀφρῶδες καὶ ὀρεκτικὸν γάλα ποῦ ἄσπριζεν εἰς τὸ δοχεῖον τοῦ Τιάρκου:

— Καὶ τί ὡραῖο γάλα! προσέθεσεν.

— Στοὺς ὁρισμούς σας, Μεγαλειότατε! ἀπεκρίθη ὁ Τιάρκος, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὸ θάρρος του καὶ ἔτεινε τὸ δοχεῖον πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα· ἡ Λέα ἔχει ἀκόμη.

Ὁ Ναπολέων ἤρχισε νὰ γελᾷ φαιδρότατα.

—Ὄχι ἀπόψε, εἶπε· αὔριο ὅμως, μετὰ τὴν μάχην, φέρε μου στὴ σκηνή μου ὀλίγο γάλα ἀπὸ τὴ γίδα σου· καὶ θὰ ἰδοῦμε τί μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ σένα.

Ἔπειτα, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Κορμᾶν:

—Ἐλπίζω, λοχαγέ, τῷ εἶπεν, ὅτι αὔριο θὰ σιγυρίσῃς γιὰ καλὰ αὐτοὺς τοὺς Αὐστριακούς, ποῦ σ' αἰχμαλώτισαν.

Ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς συνέσφιγξε τοὺς γρόνθους μὲ λύσσαν.

—Ὅσο γι' αὐτό, ἀπεκρίθη, ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης εἰμπορεῖ νὰ εἶνε βεβαία.

Μετὰ τοῦτο, ὁ Ναπολέων ἐξηκολούθησε τὴν θριαμβευτικήν του πορείαν καὶ ἀπεμακρύνθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν πυρσῶν τῶν γρεναδιέρων του.

Μόλις ἐξηφανίσθη, ὁ Λουδοβίκος ἥρπασε τὸ δοχεῖον ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Τιάρκου, ἐρρόφησε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ γάλατος ἀπλήστως, ἀνέπνευσε δυὸ-τρεῖς φοράς, ἐτανύσθη, καὶ μὲ στεναγμὸν ἀνακουφίσεως ἀνέκραξε:

— Εἶμαι καλλίτερα τώρα!

—Ἀλήθεια; ἠρώτησεν ὁ μικρὸς βοημὸς περιχαρής. Μὰ κ' ἐγὼ τὸ βλέπω. Περπατᾶτε καλά, τὰ μάτια σας λάμπουν, τὰ μάγουλά σας ἔχουν χρῶμα... Ὁ αὐτοκράτωρ λοιπὸν σᾶς ἐγιάτρεψε;

—Ἔτσι φαίνεται, ἀπεκρίθη ὁ λοχαγός· ἂς εἶνε! αὔριο θὰ τὰ ποῦμε καλλίτερα. Ἔλα τώρα νὰ κοιμηθῇς, Τιάρκο!

Ὁ ἀξιωματικὸς καὶ τὸ παιδίον εἰσῆλθον εἰς τὴν σκηνήν, ὅπου μετ' ὀλίγον ἐκοιμῶντο βαθύτατα.

Ὁ ἕνας ὀνειρεύετο ὅτι συνέτριβε μόνος ὁλόκληρον αὐστριακὸν στρατόν· ὁ ἄλλος ὅτι προσέφερε τὸ γάλα τῆς Λέας εἰς τὸν νικητὴν Αὐτοκράτορα ἐντὸς δοχείου χρυσοῦ...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Η ΖΙΝΕΤΤΑ

Μετὰ τὴν νίκην.

«Στρατιῶται, εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ σᾶς. Περιεβάλατε τοὺς ἀετούς σας μὲ δόξαν ἀθάνατον. Στρατὸς ἀπὸ ἑκατὸν χιλιάδας ἄνδρας, διοικούμενος ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων Ρωσίας καὶ Αὐστρίας, συνετρίβη καὶ διεσκορπίσθη ἐντὸς τεσσάρων ὡρῶν. Ὅταν θὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὰς ἑστίας σας, ἀρκεῖ νὰ λέγετε: *ἐπολέμησα εἰς τὸ Ἀουστερλίτς!*, διὰ νὰ σᾶς ἀποκρίνωνται: *εἶναι ἀνδρεῖος!*»

Αὐτὴ ἦτο ἡ ἡμερησία διαταγή, ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη εἰς τὰ στρατεύματα τὴν 2 Δεκεμβρίου 1805, μετὰ τὴν μεγάλην νίκην τοῦ Ἀουστερλίτς.

Τὴν ἑνδεκάτην ἑσπερινήν, ὁ Τιάρκος, ὁδηγῶν τὴν Λέαν, τὴν ὁποίαν ἐφρόντισε νὰ καλοκτενίσῃ, καὶ ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς, μὲ τὸ πρόσωπον μαυρισμένον ἀπὸ τὴν πυρίτιδα καὶ τὴν χεῖρα δεμένην, παρουσιάσθησαν πρὸ τῶν φρουρῶν, οἱ ὁποῖοι περιεστοίχιζαν τὴν αὐτοκρατορικὴν σκηνήν.

Οἱ γρεναδιέροι ὑπεδέχθησαν μὲ γέλια τὴν αἴτησιν τοῦ μικροῦ βοημοῦ, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ Αὐτοκράτορος μὲ τὴν γίδαν του.

— Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περάσῃ κανείς, τῷ εἶπαν.

— Μά...

— Τίποτε! Ἡ διαταγὴ ἐξαιρεῖ μόνον τοὺς στρατάρχας καὶ τοὺς σωματάρχας. Εἶσαι στρατάρχης ἐσὺ ἢ σωματάρχης;

— Δὲν εἶμαι στρατάρχης, ἀπεκρίθη ὁ Τιάρκος, χωρὶς νὰ ταραχθῇ διόλου ἀπὸ τοὺς σαρκασμούς· εἶμαι ὅμως ὁ γιδᾶς, τὸν ὁποῖον διέταξε χθὲς τὸ βράδυ ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ τοῦ φέρῃ γάλα μετὰ τὴν μάχην.

— Πολὺ καλά, δόσε μας τὸ γάλα σου καὶ τοῦ τὸ πηγαίνομε.

—Ὄχι, ἐπέμεινεν ὁ μικρός· ὁ Αὐτοκράτωρ εἶπε νὰ τοῦ τὸ φέρω ἐγὼ ὁ ἴδιος, καὶ κανεὶς ἄλλος ἀπὸ ἐμὲ δὲν μπορεῖ νὰ ἐγγίξῃ τὴν Λέαν.

Ὡς διὰ νὰ ἐπικυρώσῃ τοὺς λόγους τοῦ κυρίου της, ἡ Λέα ἐπροχώρησε κατὰ τῶν γρεναδιέρων μὲ χαμηλωμένα κέρατα, ὅταν ἐπενέβη ὁ Κορμᾶς.

— Στρατιῶται, εἶπε, μπορεῖτε νὰφίσετε αὐτὸ τὸ παιδὶ νὰ περάσῃ μὲ τὴ γίδα του· ὁ Αὐτοκράτωρ τοὺς περιμένει.

— Αὐτὸ διαφέρει! ἀπεκρίθησαν οἱ γρεναδιέροι χαιρετῶντες τὸν λοχαγὸν τῶν Οὐσσάρων.

Καὶ ὁ Κορμᾶς, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Τιάρκου καὶ τῆς Λέας, εἰσῆλθεν εἰς τὸν κενὸν χῶρον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἠγείρετο ἡ σκηνὴ τοῦ Ναπολέοντος.

Οὗτος, καθήμενος ἐνώπιον μεγάλης πυρᾶς, εἰς τὴν κόκκινην πολυθρόναν, τὴν ὁποίαν εἶχε διατάξῃ νὰ σύρουν ἔξω τῆς σκηνῆς, ἤκουε τὰς ἀναφορὰς τῆς ἡμέρας, τὰς ὁποίας τῷ ἀνεγίνωσκον οἱ ὑπασπισταί του.

Εἶχε τὰ πόδια του ἀναπαυτικῶς ἁπλωμένα καὶ τὰ μάτια του προσηλωμένα ρεμβωδῶς εἰς τὸ κενόν. Καὶ ἐνῷ ὁλόγυρα οἱ γρεναδιέροι ἐσιωποῦσαν διὰ νὰ μὴ τὸν ταράσσουν, ὁ ὑπασπιστὴς ἀνεγίνωσκε:

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΑΝΘΗ

— Τ' εἶν' οἱ κρίνοι, τὰ ζιμπούλια καὶ τὰ τριανταφυλλάκια
κι' ὅλα τ' ἄνθη ποῦ προβάλλουν ὥμορφα, χρωματιστά;
— Κ' ἐρωτᾶτε τ' εἶνε; εἶνε τῶν μητέρων τὰ φιλάκια
ποῦ ἕνας ἄγγελος τὰ παίρνει καὶ τὰ δίνει στὰ φυτά.

Κι' ὅλα τὰ φυτὰ ποῦ ἀνθίζουν, τῶχουνε κρυφὸ καμάρι,
τῶχουνε κρυφὴ λαχτάρα, τῶχουνε χαρὰ κρυφή,
γιατὶ παίρνουν ἀπὸ τ' ἄνθη χρῶμα κι' ὠμορφιὰ καὶ χάρι
κ' ἔτσι δείχνει τὸ καθένα μιὰ ξεχωριστὴ μορφή.

— Ποῦ τὴν βρίσκουν τὰ λουλούδια τὴ γλυκειὰ μοσχοβολιά των;
τ' εἶν' ἐκεῖν' ἡ ἀναπνοή των, τ' εἶν' ἐκεῖν' ἡ μυρωδιά;
— Ἡ ἀγάπη τῶν μητέρων ἡ κρυμμένη στὰ φιλιά των,
ἡ ἀγάπη ποῦ ἀναπνέει στῶν μητέρων τὴν καρδιά.

Κ' ἔτσι τ' ἄνθη κι' ὅλα τ' ἄνθη ποῦ τοὺς κήπους ὠμορφαίνουν,
ἀπὸ τὸ πρωῒ ὥς τὸ βράδυ κι' ἀπ' τὸ βράδυ ὡς τὸ πρωΐ,
ὅλα μὲ τὴ μυρωδιά των ἀναπνέουν κι' ἀνασαίνουν,
σὰν νὰ ἔχῃ τὸ καθένα μιὰν ἀνθρώπινη ζωή.

— Τόση τῶν μητέρων εἶνε ἡ ἀγάπη, ὥστε νὰ δώσῃ
ὠμορφιὰ 'ς ὅλη τὴ φύσι κι' ὅλ' ἡ γῆ ν' ἀνθοφορῇ;
— Τόση μόνον; κι' ἄλλη τόση, κι' ἄλλη τόση, κι' ἄλλη τόση
ποῦ χωρεῖ μέσ' στὴν καρδιά των καὶ στὸν κόσμο δὲν χωρεῖ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

Ο ΨΑΡΙΑΝΟΣ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 166.)

Ὁ γεωργός, ὅταν ἐνσκήψῃ θύελλα ἢ πλημμύρα, ἐμπρὸς εἰς τὰ ἐρείπια τῶν σπαρτῶν του συλλογίζεται τὴν νέαν σπορά. Μέσα ἀπὸ τὰ χαλάσματα προβάλλει ἡ ἐλπὶς τοῦ μέλλοντος. Τὸν ἐρημωμένον ἀγρὸν πρασινίζει ἡ προσδοκία τῆς νέας βλαστήσεως.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ τὰ ἔθνη εἰς τὰς μεγάλας συμφορὰς στρέφουν τὸ βλέμμα των εἰς τὰ σχολεῖα. Συλλογίζονται τὴν νέαν σπορά. Ἀπ' ἐκεῖ περιμένουν τὴν νέαν βλάστησιν ποῦ θὰ ζωογονήσῃ τὴν ἔρημον γῆν. Ἀπ' ἐκεῖ θὰ ἐξορμήσουν οἱ γενναῖοι ὑπερασπισταὶ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, οἱ φοβεροὶ ἐκδικηταὶ τῆς ἐθνικῆς ἐντροπῆς.

Καὶ ἔγεινε τοῦτο. Ἔγεινεν εἰς τὴν Γερμανίαν, ἔγεινεν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Στρατηγοὶ νικηφόροι τὰς πολεμικάς των δάφνας ἐπῆγαν καὶ τὰς ἐκρέμασαν ἐπάνω ἀπὸ τὰς θύρας τῶν σχολείων. Καὶ ἦτο δίκαιον. Ἀπ' ἐκεῖ μέσα ἐξῆλθεν ἡ Νίκη!

Μέσα εἰς τὰ χαλάσματα τῆς ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος, μέσα εἰς τὴν πεῖναν καὶ τοὺς ὁλοφυρμούς, μέσα εἰς τὰ ράκη καὶ εἰς τὰ δάκρυα, αὐτὴ ἡ μεγάλη σκέψις ἀνέβη καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Βαρβάκη.

Ἡ Βουλή, ἢ ὅπως τὴν ἔλεγαν τότε, τὸ «Βουλευτικὸν Σῶμα» συνεδρίαζεν εἰς τὸ Ναύπλιον. Ὁ Βαρβάκης, πρὶν ξεκουρασθῇ ἀπὸ τὸ φιλανθρωπικόν του ἔργον, σπεύδει εἰς τὸ Ναύπλιον, παρουσιάζεται εἰς τὸ Βουλευτικὸν καὶ δηλώνει ὅτι καταθέτει εἰς μίαν Τράπεζαν ἀρκετὸν ποσὸν χρημάτων διὰ νὰ ἱδρυθῇ καὶ διατηρῆται ἐν Κεντρικὸν Σχολεῖον.

— Σ' εὐγνωμονοῦμεν διὰ τὰς εὐεργεσίας σου πρὸς τὴν Πατρίδα, εἶπεν ὁ πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἡ Διοίκησις θὰ φροντίσῃ καὶ κτίριον κατάλληλον νὰ ἀνεγείρῃ εἰς τὸ Ἄργος διὰ τὸ «Κεντρικὸν Σχολεῖον τῆς Ἐπικρατείας» καὶ διδασκάλους σοφοὺς καὶ ἐναρέτους νὰ διορίσῃ!

Μετά τινας ἡμέρας, εἰς συνεδρίασιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων, ἀνεγινώσκετο τὸ ἑξῆς πατριωτικὸν ἔγγραφον τοῦ Βαρβάκη.

«Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Βουλευτικὸν Σῶμα

«Ἐπειδὴ διὰ νὰ ἀνακαλεσθῶσιν αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνάγκη πᾶσα νὰ εὑρεθῇ μόνιμος καὶ διαμένων πόρος μισθῶν καὶ ζωοτροφιῶν τῶν ἀναγκαιούντων διδασκάλων δι' ἐν Κεντρικὸν Ἐθνικὸν Σχολεῖον, διὰ τοῦτο ὁ ὑποσημειούμενος, θέλων νὰ ὠφελήσω τὸ ἔθνος μου, ἀφιερῶ ρούβλια 300,000, τὰ ὁποῖα θέλω καταθέσει αἰωνίως εἰς τὸ Βασιλικὸν Ταμεῖον τῆς Μόσχας... ὁ δὲ τόκος ἀναλογούμενος πρὸς τὸ παρὸν εἰς 30,000 γρόσια θέλει δίδεται ἐτησίως διὰ τιμίων ἐπιτρόπων... εἰς μισθοὺς καὶ τροφὰς διδασκάλων μόνον.

. . . . . .

«Μὲ ὅλον τὸ σέβας

Ὁ πρόθυμος πατριώτης
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΑΚΗΣ

Ἐν Ναυπλίῳ 8 Νοεμβρίου 1824.»

***

Μετὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας, ἀφοῦ ἔδρεξε μὲ τὸν ἱερὸν ἱδρῶτά του τὸ ὠργωμένον ἔδαφος, ὁ γεωργὸς μὲ εὐχαριστημένην συνείδησιν ὅτι ἔκαμεν ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάμῃ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ σπίτι του νὰ ξεκουρασθῇ. Καὶ ὁ Βαρβάκης ἀφοῦ ἔκαμεν ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάμῃ, ἡτοιμάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκογενειακήν του ἑστίαν.

Ἐσκόπευε νὰ μεταβῇ εἰς Τεργέστην, διὰ Ζακύνθου, ἀπ' ἐκεῖ εἰς Βιέννην, καὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν γραφικωτάτην ἔπαυλίν του, ἡ ὁποία ἀπεῖχεν ἑπτὰ ὥρας ἀπὸ τὸ Ταϊγάνιον.

Ἀλλὰ «ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει.» Ὁ Βαρβάκης δὲν ἔμελλε νὰ ἐπανίδῃ τὴν δευτέραν πατρίδα του. Εἶχε σημάνει δι' αὐτὸν ἡ μοιραία ἐπίσημος ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ χείλη ψιθυρίζουν, ἐνῷ ἑτοιμάζεται νὰ πτερυγίσῃ ἡ ψυχή, τοὺς λόγους ποῦ λέγει ὁ ἑτοιμοθάνατος εἰς τὸ δημοτικὸν ᾆσμα:

Ἀκούω φκιάρια νὰ χτυπᾶν, ἀκούω τσαπιὰ νὰ σκάφτουν
κι' ἀκούω καὶ τὰ σήμαντρα νὰ κράζουν τ' ὄνομά μου.

Τὸ ὄνομα τοῦ Βαρβάκη ἔκραξαν μὲ τὴν ἀπαράμιλλον καὶ μοναδικὴν μελῳδικήν των ἁρμονίαν αἱ καμπάναι τῆς Ζακύνθου. Εἰς τὸ μοσχοβολημένον νησὶ τοῦ Ἰονίου παρέδωκε τὴν ὡραίαν ψυχήν του ὁ Βαρβάκης, τὴν 13 Ἰανουαρίου 1825.

Τὸ ἑλληνικὸν χῶμα τὸν ἐτράβηξε καὶ τὸν ἔσφιξεν εἰς τὴν ἀγκάλην του· τὸ ξένον χῶμα θὰ τοῦ ἦτο πολὺ ψυχρόν, πολὺ βαρύ. Ἔμεινε καὶ τὸ σῶμα ἐκεῖ ὅπου ἀνῆκε καὶ ἡ ψυχή!...

***

Ἡ Βουλὴ μόλις ἔμαθε τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα ἀμέσως ἐψήφισε καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀμέσως διέταξε νὰ ψαλῇ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τοῦ Ἔθνους.

Τὸ μνημόσυνον ἐκεῖνο δὲν ἦτο ἀπὸ τὰς ψυχρὰς, τυπικὰς ἱεροτελεστίας, εἰς τὰς ὁποίας ἄνθρωποι ἀδιάφοροι συναθροίζονται πέριξ ἑνὸς δίσκου κολλύβων. Εἰς πελάγη καὶ εἰς βουνά, εἰς κόλπους καὶ εἰς ὑπωρείας, μὲ συνοδείαν ρόχθου κυμάτων ἢ ψιθυρισμοῦ πευκῶν, εἰς πόλεις καὶ εἰς ἐξωκκλήσια,—καμπάναι καὶ σήμαντρα ἔκλαιον τὸν ἥρωα τῆς θελήσεως καὶ τῆς καλωσύνης, τὸν Μέγαν πατριώτην καὶ παρηγορητὴν τῆς ὀρφανίας. Καὶ μέσα εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἱερότητα, εἰς τὴν βαθεῖαν κατάνυξιν τῆς πενθίμου τελετῆς ἕνας ὁλόκληρος λαός, ἕνας εὐγνώμων λαός, ἐρράντιζε μὲ δάκρυα, βγαλμένα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς, τὸ ἐπιμνημόσυνον συγχώριο: Αἰωνία του ἡ μνήμη!

Ἡ διαθήκη του ὑπῆρξεν ἀνταξία τοῦ Βαρβάκη: ἀποχαιρετισμὸς πρὸ τῆν ζωὴν μεγάλης καὶ εὐγενοῦς ψυχῆς.

Ἐν πρώτοις ὥριζε ρητῶς καὶ αὐτολεξεὶ «ὁ ἐνταφιασμός μου νὰ γείνῃ χωρὶς πομπήν, μήτε θέλω εἰς τὸν τάφον μου νὰ τεθῇ τι λαμπρόν.» Οἱ Ψαριανοί, ποῦ εἶχαν διασκορπισθῆ εἰς διαφόρους νήσους καὶ παραλίας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν ἡρωϊκὴν καταστροφὴν τῶν Ψαρῶν, εἶχαν συνοικισθῆ εἰς τὰ ἐρείπια τῆς παλαιᾶς ἐνδόξου Ἐρετρίας, εἰς τὴν Εὔβοιαν, καὶ ἵδρυσαν τὰ Νέα Ψαρά. Τὰς τελευταίας του στιγμὰς δὲν ἐλησμόνησε τοὺς συμπατριώτας του ὁ ψυχορραγῶν Βαρβάκης, καὶ ἐκληροδότησε δέκα χιλιάδας τάλληρα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς νέας πολίχνης.

Τὴν κινητήν του περιουσίαν ὅλην ἐδώρησεν εἰς τὸ ἔθνος. Μὲ πολὺ ζῆλον ἐφρόντισε νὰ συλλέξῃ τὰ χρήματα καὶ νὰ τὰ καταθέσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὁ φίλος τοῦ Βαρβάκη, φιλόπατρις Ἕλλην καὶ ἐθνικὸς εὐεργέτης καὶ αὐτός, ὁ Ἰωάννης Μπόζος. Σήμερον ἡ δωρεὰ τοῦ Βαρβάκη ὑπολογίζεται εἰς 2,400,000 περίπου δραχμὰς καὶ δίδει ἐτήσιον εἰσόδημα 106 χιλιάδας δραχμάς.

Ἡ εὐγνωμονοῦσα Πατρὶς τῷ ἀνήγειρε τὸν μεγαλοπρεπῆ ἀνδριάντα, περὶ τοῦ ὁποίου μᾶς ἠρώτησε πρὸ ὀλίγου ὁ γέρων νησιώτης.

***

Τὰς λεπτομερείας αὐτὰς περὶ τοῦ Βαρβάκη διηγήθη ὁ κύριος Ἄλφης εἰς τὸν υἱόν του, ἐνῷ ἐπεριπάτουν εἰς τοὺς δρομίσκους τοῦ ἄλσους τοῦ Ζαππείου. Ἐβημάτιζον ἄνω κάτω, ἐστρέφοντο, εἰσήρχοντο εἰς τοὺς δενδροφύτους διαδρόμους καὶ δὲν ἐπρόσεχον οὔτε εἰς τὴν μουσικήν, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ παίζῃ εἰς τὴν πλατεῖαν, οὔτε εἰς τοὺς διερχομένους περιπατητάς. Τὸ παιδίον μὲ ἐνδιαφέρον ἀπερίγραπτον, μὲ ἀληθῆ δίψαν περιεργίας, μὲ μάτια ποῦ ἔλαμπαν, ἤκουε τὰ ἄγνωστα ἐπεισόδια τῆς ζωῆς τοῦ Βαρβάκη. Ἠσθάνετο ἔκπληξιν ἀκοῦον πρώτην φορὰν ποῖος ἦτο ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς Ἕλλην ἐκεῖνος, ὅστις ἁπλῶνε εὐεργετικὴν τὸ χέρι του καὶ μέσα ἀπὸ τὸν τάφον του, εὐηργέτει καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του, καὶ παρεσκεύαζε καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον, δι' ἐξόδων του, ὑπερασπιστὴν τῆς Πατρίδος.

Ὅτε διῆλθον πάλιν πρὸ τοῦ ἀνδριάντος, τὸ παιδίον ἐστάθη πρὸ αὐτοῦ μὲ σεβασμὸν ὡς πρὸ ἱεροῦ. Παρετήρησε τὸ ἐπιβλητικὸν παράστημα τοῦ Εὐεργέτου, εἶδε τὰς συμβολικὰς γυναῖκας τὰς παριστανούσας τὰς ἀρετὰς τοῦ Βαρβάκη, καὶ ἀνέγνωσε τὰς χρονολογίας τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου του. Ἔπειτα ἀπεμακρύνθησαν, καὶ τὸ παιδίον ἐβάδιζε σιωπηλὸν πλησίον τοῦ πατρός του...

Ἦσαν ἤδη εἰς τὸ τέλος τῆς δενδροστοιχίας, πλησίον τοῦ ξυλίνου κιγκλιδώματος τοῦ βασιλικοῦ κήπου, ὅτε τὸ παιδίον διέκοψεν ἔξαφνα τὴν σιωπήν·

— Πατέρα, εἶπε, διατί μᾶς διδάσκουν τόσα περιττὰ καὶ δὲν μᾶς διδάσκουν τόσα ποῦ πρέπει χωρὶς ἄλλο νὰ τὰ γνωρίζωμεν;

Τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου Ἄλφη συνεσπάσθη διὰ μιᾶς μὲ πόνον.

— Ἄχ! παιδί μου, εἶπε μὲ ἀναστεναγμόν. Αὐτὴ εἶνε ἡ μεγάλη συμφορὰ τῆς Ἑλλάδος! Δι' αὐτὸ ἕως τώρα κανένας νικηφόρος στρατηγός μας δὲν ἐκρέμασε δάφνινα στεφάνια εἰς τὰ ὑπέρθυρα τῶν σχολείων μας καὶ — ἀλλοίμονον! — ἴσως δὲν κρεμάσῃ ποτέ!...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΚΟΤΡΤΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΣ-ΦΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

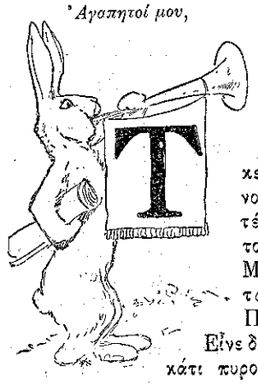

Α ἄγρια βαρελότα, τὰ βαρύκροτα, ποῦ τὰ καταδιώκει ἡ Ἀστυνομία, ἀντικα τέστησαν φέτος τὰ φὶς-φίς. Μὲ αὐτὰ ἑορτάσαμεν τὸ Πάσχα μας. Εἶνε δὲ τὰ φὶς-φὶς κάτι πυροτεχνηματάκια περιεργότατα, τρελλούτσικα καὶ πονηρά, σάν... τὰ παιδιὰ ποῦ τάνάπτουν. Τρέχουν ἐδῶ κ' ἐκεῖ καὶ ἀναπηδοῦν μὲ μικρὰς λάμψεις καὶ μικροὺς κρότους ἀστείους. Ἡ ζωή των διαρκῶς ἀγωνιᾷ καὶ παρατείνεται. Ἐκεῖ ποῦ νομίζεις ὅτι ἔσβυσαν, ὅτι ἐξεψύχησαν, ἔξαφνα πάλιν ἀνάπτουν, ζωντανεύουν, πηδοῦν καὶ κροτοῦν. Ἔχουν κάτι τὸ ὕπουλον. Διὰ τοῦτο ἕνας ἀθηναῖος χρονογράφος ἔγραψεν ὅτι προτιμᾷ τὰ βαρελότα. Αὐτά, λέγει, εἶνε ὁ εἰλικρινὴς ἐχθρός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἰμπορεῖς νὰ προφυλαχθῆς. Τὰ φὶς-φὶς ὅμως εἶνε ὁ ἐχθρὸς ὁ ὑποκριτὴς καὶ δόλιος. Κάμνει τὸν ψόφιον, διὰ νὰ πλησιάσῃς ἀμέριμνος· καὶ ἀπροόπτως πηδᾷ εἰς τὸ πρόσωπόν σου καὶ σοῦ καίει — ἂν ἔχῃς — τὸ μουστάκι...

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἀθηναϊκὴ Ἀστυνομία ἔχει ἐναντίαν γνώμην. Καταδιώκει τὰ βαρελότα καὶ ἀφίνει ἐλεύθερα τὰ φὶς-φίς. Διὰ τοῦτο φέτος τὰ βαρελότα ἦσαν ὀλίγα — σχετικῶς μὲ ἄλλες χρονιὲς δηλαδή, — καὶ τὰ φὶς-φὶς πολλά. Εἰς τοὺς Ἐπιταφίους, εἰς τὴν Ἀνάστασιν, εἰς τὴν Ἀγάπην, παντοῦ, οἱ ἄνθρωποι, ἔντρομοι, ἀναπηδοῦσαν κωμικώτατα μαζὶ μὲ τοὺς νεοφανεῖς αὐτοὺς ἐχθρούς, ὑπὸ τὰ γέλια τῶν παιδιῶν, ποῦ τοὺς ἐσκορποῦσαν εἰς τὰ πεζοδρόμια μὲ τόσην ἀφθονίαν. Καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὰ φὶς-φὶς εἰς τὸ ἑξῆς θὰ βασιλεύουν, ὡς νὰ εἰσαχθῇ ἄλλη μόδα, ἄλλο εἶδος προχείρου πυροτεχνήματος, ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὰς ἁγίας ἡμέρας... τῶν Ἀθηνῶν.

Αὐτὰ τὰ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα καὶ ὅταν δὲν προξενοῦν σοβαρὰ δυστυχήματα, ἐπιφέρουν τρόμον καὶ ἀταξίαν, ἀσχημίζουν τὰς ἑορτάς μας καὶ καταστρέφουν ὅλην των τὴν μεγαλοπρέπειαν. Καὶ ὅμως ἐπιμένουν, ἀντέχουν, μὲ ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τοῦ κόσμου καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀστυνομικὴν καταδίωξιν. Εἶνε τὰ παιδιὰ ποῦ δὲν ἀκούουν τίποτε καὶ ἐννοοῦν νὰ διασκεδάσουν ὅπως τοὺς ἀρέσει. Εἶνε ἀκόμη καὶ οἱ ἔμποροι, κατασκευασταὶ ἢ πωληταὶ τῶν ἐπικινδύνων αὐτῶν πραγμάτων, οἱ ὁποῖοι ἐννοοῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν καὶ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν παιδικὴν ἀδυναμίαν. Μικροὶ λοιπὸν καὶ μεγάλοι συνομωτοῦν κατὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐπρεπείας τῶν ἑορτῶν. Νομίζω ὅμως ὅτι τὰ καλὰ παιδιὰ πρέπει νὰ πολεμήσουν τὰ βάρβαρα αὐτὰ ἔθιμα. Εἰς καμμίαν πολιτισμένην πόλιν τὸ Πάσχα δὲν ἑορτάζεται κατ' αὐτὸν τὸν ὀχληρὸν καὶ ἐπικίνδυνον τρόπον!

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΘΥΜΟΣ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἤμην πολὺ ὀξύθυμος. Ἡ παραμικρὰ ἀφορμὴ μοὶ ἤναπτε φλόγας θυμοῦ. Μία θύρα κλειστή, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἀνέμενον νὰ εὕρω ἀνοικτήν, μὲ ἠρέθιζε μέχρι τοῦ σημείου νὰ τὴν σπάσω. Δοχεῖον κενόν, τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἤλπιζον νὰ εὕρω πλῆρες, ἔθραυον ἐπὶ τοῦ πατώματος ἢ ἐπὶ τοῦ τοίχου. Καὶ τώρα ἀκόμη, ἀλλὰ δὲν τὰ σπάζω, διότι τὰ ἀγοράζω ἐγώ.

Ἐμεγάλωσα. Κατετάχθην εἰς τὸν στρατόν, εἰς τὸ Πυροβολικόν. Ἔγεινα λοχίας. Ἡμέραν τινὰ ἐβημάτιζον ἐντὸς τοῦ στρατῶνος. Εἷς συνάδελφός μου, πρὸς τὸν ὁποῖον δὲν διεκείμην καὶ πολὺ φιλικῶς, μοὶ ἀπηύθυνεν εἰρωνείαν τινά. Τοῦτο ἤρκεσεν. Ἔσυρα τὸ ξίφος. Ἔκαμε καὶ ἐκεῖνος τὸ ἴδιον καὶ ἤρχισε φοβερὰ ξιφομαχία. Τὰ ξίφη διεσταυροῦντο, συνεκρούοντο. Ἐπετιθέμην, ἠμυνόμην, ὑπεχώρουν ἓν βῆμα, προεχώρουν δύο. Μικρὸν καὶ ὁ ἀντίπαλός μου ὑποχωρῶν θὰ ἔφθανεν εἰς τὸν τοῖχον. Θὰ τοῦ διεπέρων τὸ στῆθος. Αἴφνης βλέπομεν ἐνώπιόν μας τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Κίμωνα. Ἡ πειθαρχία ὑπερίσχυσε τοῦ θυμοῦ, τὸ καθῆκον τῆς ἐκδικήσεως. Ἀμφότεροι ἐλάβομεν στάσιν προσοχῆς καὶ ἐφέρομεν τὰ ξίφη εἰς θέσιν χαιρετισμοῦ. Ἐπὶ πέντε περίπου λεπτὰ αὐτὸς μὲν ἵστατο ἐνώπιόν μας ἄφωνος, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀγάλματα. Μετὰ ταῦτα εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς ἐμέ:

«Τετραήμερον κράτησιν» καὶ μοὶ ἔδειξε διὰ τοῦ δακτύλου τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν φυλακήν.

Ἔκαμα μεταβολὴν καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν φυλακὴν διὰ νὰ ξεθυμώσω.

Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας τὸν ἤκουσα ἀποτεινόμενον πρὸς τὸν ἀντίπαλόν μου:

«Τετραήμερον κράτησιν διὰ τὴν προχθεσινὴν ξιφομαχίαν» καὶ τῷ ἔδειξε διὰ τοῦ δακτύλου τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν φυλακήν.

Ἐχαιρέτησε καὶ ἀπῆλθε. Τότε ἐνόησα διατί δὲν μᾶς ἐτιμώρησε συγχρόνως. Τὴν ξιφομαχίαν θὰ διεδέχετο ἐν τῇ φυλακῇ γρονθομαχία.

Ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς ἀφέσεώς μου ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ. Διὰ τῆς ἀμέμπτου διαγωγῆς μου καὶ τῆς πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεως, εἶχον ἀποκτήσῃ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀνωτέρων μου. Πολλοὶ τούτων προσεπάθουν νὰ μὲ πείσωσι νὰ μείνω εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. Περισσότερον πάντων ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Κίμων.

«Ἀλλά, κύριε ἀνθυπολοχαγέ, τῷ εἶπον, τὸ ξίφος πολλάκις ἐδηγεῖ εἰς τὴν φυλακὴν» ὑπαινιττόμενος τὴν τετραήμερον κράτησιν.

«Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν δόξαν» μοὶ ἀπήντησε.

Δὲν ἐπείσθην. Παρέδωκα τὸ ξίφος καὶ ἔγεινα πολίτης.

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
(Διδάσκαλος ἐν Νοσβοῤῥωσίσκῃ)

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ψάρι διὰ...μαγιονέζαν.

Αὐτὸ τὸ τεράστιον ψάρι ἐψαρεύθη εἰς ἕνα ποταμὸν τῆς Καλλιφορνίας καὶ ζυγίζει 350 λίτρας. Ὅσον διὰ τὸ ἀνάστημά του, βλέπετε ὅτι ὑπερβαίνει τὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος στέκεται πλησίον του. Τὴν εἰκόνα μᾶς ἀνεκοίνωσεν ὁ φίλος μας Φαίδων Τ. Ἀμπελᾶς.

Ὀπτικὴ ἀπάτη.

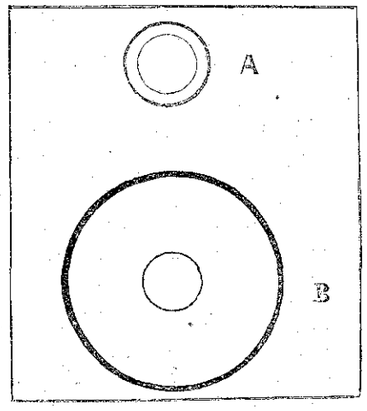

Ὁ ἐσωτερικὸς κύκλος τοῦ σχήματος Α φαίνεται πολὺ μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸν κύκλον τοῦ σχήματος Β. Καὶ ὅμως εἶνε ἐντελῶς ἴσοι. Ἡ φαινομενικὴ διαφορὰ ὀφείλεται εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ Α, ἐνῷ ὁ Β εἶνε εἰς χῶρον εὐρύτερον. Οὕτω καὶ ἡ σελήνη φαίνεται μεγαλητέρα ὅταν εἶνε εἰς τὸν ὁρίζοντα χαμηλά, ὅπου τὴν βλέπομεν τρόπον τινὰ περιοριζομένην ἀπὸ τὰ γύρω ἀντικείμενα τῆς γῆς (βουνά, δένδρα, σπίτια κτλ.) καὶ μικροτέρα ὅταν ἀνέρχεται εἰς τὸν ἐλεύθερον οὐρανόν.

Γέφυρα διασχίζουσα οἰκίαν.

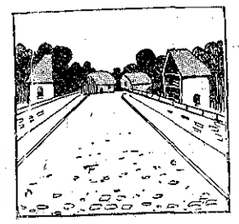

Εἰς τὸ Πέρθ, ἡ γέφυρα Βικτωρία ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Τάϋ, διασχίζει εἰς τὸ ἄκρον της μίαν οἰκίαν, ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ὁποίας δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ καμμίαν πρότασιν ἀπαλλοτριώσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἡ γέφυρα, ὡς ἔργον γενικῆς χρησιμότητος, τὴν ἔκαμαν καὶ τὴν ἐπέρασαν διὰ τῆς βίας μέσ' ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ἰδιοτρόπου ἰδιοκτήτου, τὸ ὁποῖον οὕτως ἐχωρίσθη εἰς δύο, ὥστε ὁ διερχόμενος τὴν γέφυραν βλέπει τὸ ἐσωτερικὸν τῶν δωματίων!

Παίγνιον.

[*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρείου Ἀνδρίου.*]

Η	ΜΑ	ΜΗ	ΩΝ	ΡΑ
ΜΙ	ΕΡ	ΠΗ	ΟΛ	ΣΙ
ΝΙ	Α	ΣΙ	ΟΣ	ΛΑ
ΝΕ	ΠΗ	ΜΩ	ΔΗΣ	ΓΗ
ΔΕΙ	ΧΑ	Α	ΛΩΝ	ΜΗΣ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ ἀνωτέρω 25 συλλαβαὶ οὕτως ὥστε νὰ ποτελεσθοῦν ἑκτὼ κύρια ὀνόματα σημαίνοντα: θεάν, ἀρχαιότατον ἰατρόν, περίφημον μάγισσαν βασιλοπούλαν, ἀρχαῖον ἀθλητήν, θεόν, ὁμηρικὴν βασίλισσαν, ἀρχαῖον λυρικὸν ποιητὴν καὶ ἀρχαῖον βασιλέα.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν τοῦ ἄνω Παιγνίου εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του ***μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμματόσημον.*** Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ ποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν *διὰ κλήρου* μερικοὺς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως *δωρεάν*, τὸν πρῶτον κληρωθησόμενον δι' ἓν ἔτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητής, ἡ συνδρομή του θὰ παραταθῇ)

Λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 19 φύλλου.

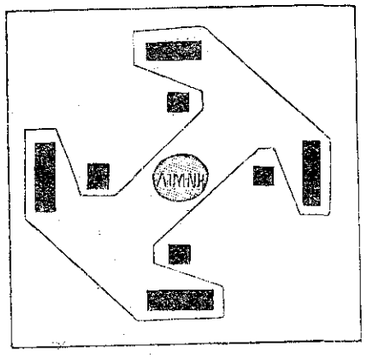

Ἰδοὺ πῶς θὰ κατασκευασθῇ τὸ τεῖχος, ὥστε νὰ μείνουν μέσα τὰ σπίτια καὶ ἔξω τὰ κιόσκια. Καὶ κατ' ἄλλον τρόπον, ποῦ ἠῦραν πολλοὶ λύται, οἱ ὅροι πληροῦνται καὶ ἡ λύσις εἶνε ὀρθή.

Παρόραμα. Ἡ εἰκὼν τοῦ Παιγνίου τοῦ προηγουμένου φύλλου ἐτυπώθη κατὰ λάθος *ἀνίποδα*. Ἡ μποτίλια στέκεται εἰς τὸ τραπέζι μὲ τὸ στόμα.

Ἴδε τὸν Ὁδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητοῦ, Κεφ. Β΄

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΟΥ

Μεσάνυχτα! Τὴ γαλήνη ξαπλώνει μέσ' στὴν πλάσι ἡ νύχτα, καὶ τὸ σκοτάδι πυκνὸ κρύβει τὲς ὠμορφιὲς τοῦ Μάρτη ἀπ' τὰ διψασμένα, ταχόρταστα μάτια τοῦ ποιητοῦ.

Μέσα στὴν ἀπέραντη γαλήνη, μέσα στὴν ἀσάλευτη ἠρεμία, μονάχη ξαγρυπνῶ. Ἐκεῖ κάτω μακρυά, ἀπὸ ἕνα ἀπέσαντο σῶμα σκοτεινό, βγαίνει ἕνα βουΐτό, ἕν ἀναστέναγμα, πικρὸ παραπονιάρικο, ὅπως εἶνε ἰδίως τὴν νύκτα πικροὶ καὶ φοβεροὶ τοῦ ἄμοιρου οἱ στεναγμοί. Λέω πῶς κλαίει ἡ θάλασσα! Τί τάχα κλαίει;

Μὴν κλαίῃ γιατί φοβᾶται μὴ ἀρχίσῃ πάλι ὁ ἄνεμος τὸ ἄγριό του κυνήγι, ἢ μὴ τῆς νύχτας τὴν τρομάζει ἡ σκοτεινιά; Μὴ ὁ βράχος της τὴ μάλλωσε γιὰ τὴν τρελλή, τὴν πρώτη τὴ χαρά της, ἢ μὴ γιατί τὸ φεγγαράκι της δὲν ἤλθε ἀκόμη φῶς νὰ τῆς φέρῃ ἐλπίδας ποθητῆς; Μὴ 'στὸ βουβὸ τὸ μνῆμα ποῦ ἄνοιξε σὲ ἀμέτρητες ψυχές, προσεύχεται μετανοιωμένη, κι' ἀπαρηγόρητη γιὰ τὸ χαμό τους συχώρεσι ζητᾷ; ἢ μὴ τοῦ κόσμου κλαίει τὴν ἐφήμερη ζωὴ καὶ προσκαλεῖ τὸν ἄπελπι στὰ βάθη της νὰ εὕρῃ τὴ λήθη τοῦ καϋμοῦ;

Ὦ! πῶς ταιριάζει τὸ ἀλάφρό της βογγητὸ 'στῆς μαύρης νύχτας τὸ μυστήριο! Πῶς μοιάζει τὸ πικρό της τὸ παράπονο 'σὰν τὸ παράπονο ψυχῆς ποῦ ζῇ μέσα 'στὸν πόνο!

Βουβὰ τὰ σπίτια ὅλα, βουβὸ ὅλο τὸ χωριό! Μέσ' στὴν ἀπέραντη γαλήνη, μέσ' στὴν ἀσάλευτη ἠρεμία, μονάχη μὲ τὴ θάλασσα ἐγὼ ἐδῶ ἀγρυπνῶ!

. . . . . .

Πάρος *Ἀφρόκρινο*

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Εἶνε μία ὡραία καλοκαιρινὴ βραδυά. Ἡ φύσις ὅλη εἶνε ἤρεμος, παντοῦ βασιλεύει ἄκρα ἡσυχία, τίποτε ἄλλο δὲν ἀκούεται εἰμὴ τὸ γλυκὺ καὶ σιγαλὸ τραγοῦδι τοῦ γρύλλου καὶ ἡ λυπητερὴ φωνὴ τοῦ βύα, ἡ ὁποία διακόπτει ποῦ καὶ ποῦ τὴν σιγήν. Ἐδρίσκομαι ἐπὶ μαγευτικοῦ λόφου, κάτω τοῦ ὁποίου διέρχεται ἡ θάλασσα γαληνιαία καὶ ἀτάραχος, τῆς ὁποίας τὸ ἁπαλὸ ψιθύρισμα φθάνει ἕως ἐμέ.

Ὅλη αὐτὴ ἡ ἠρεμία τῆς φύσεως μεταδίδεται σιγὰ-σιγὰ καὶ εἰς τὴν ψυχήν μου, ἐνῷ κάθημαι καὶ παρατηρῶ ρεμβώδης τὸν δρίζοντα, τὸν ὁποῖον αἴφνης βλέπω νὰ φωτίζεται... Ὁλονὲν τὸ φῶς γίνεται ζωηρότερον, κ' ἐντὸς ὀλίγου φαίνεται ἡ σελήνη ἀνατέλλουσα, ὡς νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, καὶ ὑψοῦται εἰς τὸν οὐρανὸν σὰν μία πύρινη σφαῖρα...

Τὸ σκότος διατρυπᾶται ἀπὸ τὰς ἀργυροχρώμους ἀκτῖνάς της, αἱ ὁποῖαι διαχύνονται εἰς ὅλην τὴν φύσιν καὶ ἐπάνω εἰς τὸν καθρέπτην τῆς θαλάσσης, φωτίζουσαι μία βαρκοῦλα μὲ πανί, ἡ ὁποία εἶνε σταματισμένη ἐκεῖ καὶ φαίνεται σὰν ἕνα μεγάλο πουλὶ μὲ ἀνοικτὰ πτερά, ἀκίνητον ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Τὸ θέαμα αὐτὸ εἶνε τόσον μαγευτικόν, τόσον θεῖον, ὥστε μένω ἐπὶ πολὺ παρατηροῦσα καὶ θαυμάζουσα τὴν ὡραιότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως.

Μαῦρα Μάτια

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Ὁπόταν εἶνε μαθητὴς κανένας
Παρὰ πολὺ βαριέται τὸ σχολεῖο·
Ἡ ἔννοια τοῦ βιβλίου καὶ τῆς πέννας
Τοῦ φαίνεται ἀνήμερο θηρίο.

Ζηλεύει τοὺς μεγάλους ποῦ δὲν ἔχουν
Τὰ βάσανα αὐτὸς ποῦ ὑποφέρει,
Ποῦ οὔτε οἱ δασκάλοι τοὺς τὶς βρέχουν,
Καὶ κάθουνται χειμῶνα-καλοκαῖρι.

Μὰ ὅταν καὶ αὐτὸς θὰ μεγαλώσῃ
Κι' ἐκείνων δοκιμάσῃ τὰς πικρίας,
Τότε μονάχα τότε θένα νοιώσῃ
Τὴ χάρι τῆς μικρᾶς του ἡλικίας.

Καὶ θὰ εἰπῇ: «Μαθητικά μου χρόνια
Ἀχ! πόσον τώρα σᾶς συχνοθυμᾶμαι!
Κ' ἔτσι θὰ σᾶς θυμᾶμαι πιὰ αἰώνια
Ὅσο νὰ παύσω εἰς τὸν κόσμο νᾶμαι...»

Ἀθανάσιος Διάκος

ΣΤΗΝ ΙΞΟΒΕΡΓΑ

Ἐπάνω εἰς μίαν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἕνα ὡραῖο δενδράκι ἐκτείνει δειλὰ-δειλὰ τὰ τρυφερὰ κλαδάκια του ὀλίγον ὑψηλότερα ἀπὸ τὸ νερό.

Τὸ ρεῦμα μόλις ἐγγίζει ἕνα ἀπὸ αὐτὰ καὶ μὲ τὴν ἀδιάκοπον κίνησίν του τὸ κάμνει νὰ δέρνεται ἀκατάπαυστα.

Μέσα στὴν ἀθώα βλάστησι ἐκείνη ἕνας σπίνος ἐκάθητο μιὰ δροσερὴ τοῦ Ἀπριλίου πρωΐα.

Ἐκελάδει μὲ ὅλην του τὴν ζωηρότητα ὡς νὰ παρηκολούθει τὸ φλοῖσβο τοῦ νεροῦ.

Ἀλλὰ δίπλα του ἕνας ἐχθρός, ἄφωνος, παρεμόνευε τὸ δύστηνο πουλάκι.

Καὶ ἐνῷ ἐκεῖνο ἀτάραχο, ἐπήδα μὲ χάρι ἀπὸ τὸ ἕνα κλωνάρι εἰς τὸ ἄλλο, χωρὶς νὰ παύῃ τὸ ᾄσμά του, ἐξαφνα τοῦ φαίνεται ὅτι τὰ μικρά του ποδάκια δὲν σηκώνονται πλέον, ἀφ' οὗ ἐπάτησαν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ τρυφερὰ καὶ ἀθῶα κλαδάκια.

Ἡ καρδιά του κτυπᾷ δυνατὰ καὶ:

«Τελειώνω, λέγει, ἐδῶ εἶνε ὁ θάνατός μου...»

. . . . . .

Διατί δὲν ἦτο τὸ κλωνάκι ἐκεῖνο ἀθῶο καθὼς τὰ ἄλλα;

Διατί εἰς ἐκεῖνο τὸ ἔρημο μέρος ἔγεινε τόσον κακὴ πρᾶξις;

Διατί τὸ ἄβλαβο πουλάκι ἔμελλε νὰ χάσῃ τὴν ζωή του;

— Διότι ἐκεῖνο τὸ κλωνάκι δὲν ἦτο ἄλλο, παρὰ μιὰ *ἰξόβεργα*.

Τὸ φονικὸ τοῦ ἀνθρώπου χέρι εὑρίσκετο καὶ ἀνάμεσα εἰς τὴν ἀθῶα ἐκείνη βλάστησι.

Ἀΐγειρος

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Ὁ ἥλιος ρίπτει τὰς ἀκτῖνάς του ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς ἀκτῆς καὶ τὴν κάμνει νὰ χρυσίζῃ.

Πολλὲς πεταλοῦδες πετοῦν ἐδῶ κ' ἐκεῖ, παίζουσαι. Ὅλες μοῦ ἀρέσουν· ἀλλὰ πρὸ πάντων μὲ ἑλκύει μία μικρὴ πεταλουδίτσα ἐπὶ τῶν πτερῶν τῆς ὁποίας ρίπτων ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνάς του, σχηματίζει τὰ ἑπτὰ χρώματα τῆς ἴριδος.

Τρέχω πλησίον καὶ προσπαθῶ νὰ τὴν συλλάβω, ἀλλ' ἡ πονηρὰ τὸ ἐννοεῖ καὶ φεύγει μακράν. Τὴν ἀκολουθῶ καὶ τέλος τὴν συλλαμβάνω, προσπαθῶν νὰ μὴ χαλάσω τὰ ὡραῖά της πτερά.

Ἀλλὰ φεῦ! ὀποκάτω τῶν ὡραίων πτερῶν της, διακρίνω ἕνα ἀηδῆ σκώληκα.

Προσέτι δέ, ἐκ τῆς προστριβῆς τῶν πτερῶν μετὰ τῶν δακτύλων μου, χάνουν αὐτὰ τὴν ὡραιότητά των καὶ... τὴν πετῶ μακρὰν σκεπτόμενος ὅτι, καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐπίσης, ὑποκάτω πολλῶν ὡραίων καὶ λαμπρῶν ἐνδυμάτων, κρύπτονται κακαὶ ψυχαί...

Ριζοσπάστης

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Τίς δὲν ἤκουσε νὰ γίνεται λόγος περὶ τῆς «πέτρας ποῦ κουνιέται» τῆς Κεφαλληνίας; Εἶνε μία μεγάλη πέτρα εἰς τὴν ἄκραν τῆς Παλικῆς Χερσονήσου, ὀλίγον ἐξέχουσα τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία κινεῖται ἀδιακόπως δίκην ἐκκρεμοῦς, πλησιάζουσα καὶ ἀπομακρυνομένη ἀπὸ τῆς πλησίον στερεᾶς. Τὸ μοναδικὸν τοῦτο φαινόμενον ἤρχισε πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθεῖ ἴσως ἐπ' ἄπειρον. Εἶνε καὶ αὐτὸ ἓν ἀπὸ τὰ πολλὰ μυστήρια τῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα ματαίως ἀγωνίζεται νὰ ἐξιχνιάσῃ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς καὶ τὰ ὁποῖα ἡ ἰδιότροπος φύσις ἔχει περιβάλει διὰ κύκλου ἀνυπερβλήτου, ἀπαγορεύουσα οὕτω αὐστηρῶς τὴν ἐντὸς εἰσοδον εἰς πάντας.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ μείνωμεν ἀπαθεῖς καὶ ψυχροὶ ἐνώπιον τοιούτων θαυμασίων καὶ ἀνεξηγήτων φαινομένων, καὶ εἶνε ἀπερίγραπτος ἡ συγκίνησις τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται τις ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ μεγαλοπρεποῦς, τοῦ μυστηριώδους βράχου, ὅστις οὐδόλως ἐπηρεαζόμενος ἀπὸ λαίλαπας καὶ τρικυμίας, ἐξακολουθεῖ νὰ κινῆται ἀδιαλείπτως ὅπως ὥρισεν αὐτῷ ἡ φύσις...

Κεφαλληνιακὴ Αὔρα

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς ἐγγονὸς ἔλαβε πρωΐ πρωΐ δῶρο ἀπὸ τὴν γιαγιά του ἕνα τρίκυκλο.

Ἡ ἐγγονούλα τὸ βράδυ στὴν προσευχή της λέγει: «Θεέ μου, κάνε τὴν γιαγιά μου νὰ μοῦ χαρίσῃ καὶ μένα ἕνα τρίκυκλο, καὶ θὰ σ' ἀφήσω κ' ἐσένα ν' ἀνεβῆς ἐπάνω 'ς αὐτό.»

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μακεδόνισσας

***

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης μεταβαίνει πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ φίλου του Γιάννη, ἀλλ' ὁ Γιάννης δὲν εἶνε παρών.

— Τὸ ὄνομά σας; τὸν ἐρωτᾷ ὁ ὑπηρέτης.

— Ἀ! δὲν πειράζει! μὲ γνωρίζει πολὺ καλὰ ὁ Γιάννης, ἀπαντᾷ ὁ Κουφιοκεφαλάκης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐγγόνου Αὐτοκράτορος

***

Εἰς τὸ ταχυδρομεῖον μεταβαίνει ὁ *Ρήγας ὁ Φερραῖος* διὰ νὰ στείλῃ μίαν ἐπιστολήν. Ὁ ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος τοῦ λέγει:

— Τὸ γράμμα εἶνε πολὺ βαρύ, πρέπει νὰ βάλῃς ἀκόμη ἓν γραμματόσημον.

Καὶ ὁ *Ρήγας ὁ Φερραῖος* ἀπαντᾷ:

— Μὰ τότε δὲν θὰ γείνῃ βαρύτερον;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 20ὴν Ἀπριλίου 1910

Ὁ *Ρήγας Φεραῖος* μοῦ στέλλει μίαν συνταγὴν «πῶς νὰ φυτρόνουν χόρτα μέσ' ἀπὸ ἓν αὐγὸν τοῦ Πάσχα». Παίρνετε ἓν αὐγόν, τὸ σπάζετε ὀλίγον ἐπάνω, τὸ ἀδειάζετε ὅλον καλὰ-καλά, παίρνετε ἕνα κομμάτι βαμβάκι, τὸ βρέχετε καὶ τὸ βάζετε εἰς τὸ βάθος τοῦ αὐγοῦ· ἔπειτα ρίπτετε μέσα ὀλίγες φακὲς ἢ ὀλίγον κεχρί. Τέλος, εἰς ἕνα κομμάτι ξύλο ἐμπηγνύετε τέσσαρες καρφίτσες, ὥστε νὰ στέκεται ἐπάνω εἰς αὐτὰς τὸ αὐγὸν ὄρθιον, καὶ τὸ τοποθετεῖτε εἰς μέρος ἐύαερον. Μετὰ 8—10 ἡμέρας θὰ φυτρώσουν ἀπὸ μέσα χόρτα εὔμορφα καὶ θὰ σχηματισθῇ ἓν σύνολον πρασινοκόκκινον, ποῦ θὰ εἶνε γιὰ ζωγραφιά!

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, *Ρεζεντᾶ*, ἐνεκρίθη τὸ ψευδώνυμόν σου. Σήμερον θέλω νὰ σοῦ εἴπω πόσον μ' εὐχαρίστησεν ἡ πρώτη σου ἐπιστολὴ καὶ ἡ ἀπόφασίς σου νὰ λάβῃς ψευδώνυμον ὕστερ' ἀπὸ τρία χρόνια ποῦ εἶσαι συνδρομήτρια. Κάλλιο ἀργά, ἔ;...

Ὅταν ἔλαβε τὸ 19ον φύλλον ὁ *Ἀτρόμητος Λεωνίδας* καὶ δὲν εἶδε Σελίδα Συνεργασίας, παρ' ὀλίγον «νὰ βγάλῃ φωνήν». Ἔπειτα ὅμως ποῦ ἐδιάβασε τὴν Ἀλληλογραφίαν, ἡσύχασε. Διότι εἶδεν ὅτι Σελὶς δὲν ὑπῆρχε μόνον «δι' ἔλλειψιν χώρου», ἀπαράλλακτα, ὅπως καὶ εἰς τὸ σπίτι του δὲν ἔψησαν φέτος τὸ πασχαλινὸ ἀρνὶ εἰς τὴν αὐλήν, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν νὰ τὸ στείλουν εἰς τὸν φοῦρνον...

Σ' εὐχαριστῶ πολύ, *Μεγάλη Ἑλλάς*, διὰ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὰς τόσον εὐστόχους ἐνεργείας. Θὰ λάβω ὑπ' ὄψει μου τὰς ὑποδείξεις σου καὶ ἐλπίζω κάτι νὰ γίνῃ, διότι ὁ περὶ οὗ γράφεις ἐνεργὸς φίλος μου ἐκ τῶν ἐνθερμοτέρων. Σ' εὐχαριστῶ καὶ πάλιν.

Βεβαίως, *Κόκκινε Διάβολε*, καὶ εἰς τὴν Τραπεζοῦντα ὅταν ὑπάγῃς, θὰ λαμβάνῃς τὸ φύλλον μου ἐκεῖ καὶ θὰ ἠμπορῇς ἐξαίρετα νὰ μοῦ γράφῃς. Ἀπαράλλακτα, ὅπως καὶ τώρα ποῦ εἶσαι εἰς τὴν Σμύρνην· ὥστε μὴν ἀνησυχῇς.

Χαίρω πολὺ ποῦ ἔγινες καλά, *Ὑπερασπιστὰ τοῦ Ἔθνους*. Καλὰ λές, περασμένα ξεχασμένα. Γράφε μου λοιπὸν τώρα καὶ στέλλε διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. Ἀλλὰ ὄχι ἀντιγραφάς· μεταφράσεις ναί.

Πονεμένη Ψυχή, ἀνεκοίνωσα τὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὸν κ. Φαίδωνα, ὁ ὁποῖος πολὺ σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις διὰ τὰς «Ἀθηναϊκὰς Ἐπιστολάς». Τὸ διήγημά του ἐκεῖνο εὑρίσκεται εἰς τὸν Β' τόμον τῶν «Διηγημάτων» τιμώμενον φρ. 3. Ἡ ἀγάπη σου καὶ ὁ ζῆλός σου παραδειγματικά.

Πρέπει νὰ διορθωθῇ, *Καλὲ Σαμαρείτα*: Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 193 αἴνιγμα τοῦ 19ου φύλλου, τὸ *κοπάδι* ἔγεινε κατὰ λάθος *σκοτάδι*. Δηλαδὴ πρέπει νὰ διαβάσετε:

Στὸ κοπάδι θὰ εὑρῇς
Τὸ ἀρσενικόν μου, λύτα, κτλ.

Εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις καὶ διὰ τὰς ἐνεργειας. Δυστυχῶς ὁ χῶρος δὲν μοῦ ἐπιτρέπῃ νὰπαντῶ ἐκτενέστερον πρὸς τοὺς στέλλοντας διὰ τὴν Σ. Σ. Σ.

ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΗΣ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Ἔλαβα τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

«*Ἀγαπητή μου Διάπλασις*,

Ἐπειδὴ βλέπω, ὅτι οὐδεὶς σχεδὸν συνεισφέρει εἰς τὸ ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων καὶ ὅτι θά τοιοῦτοι περιμένουν ἐναγωνίως νὰ ἐγγραφοῦν, διὰ τοῦτο σοῦ προτείνω τὸ ἑξῆς διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δύνασαι νὰ ἐγγράφῃς 25 περίπου ἀπόρους τὸν χρόνον. Πιστεύω ὅτι ὅλοι οἱ συνδρομηταί σου μετὰ τῶν ψευδωνυμούχων ἀδελφῶν των (ἐτήσιοι, ἑξάμηνοι, κτλ.) νὰ εἴμεθα περίπου 2000· ἐὰν λοιπὸν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν σοὶ στέλλῃ κατ' ἔτος μίαν δεκάραν, θὰ συνάζωνται 2,000 δεκάρες ἤτοι 200 δραχμαί, διὰ τῶν ὁποίων θὰ δύνασαι νὰ ἐγγράφῃς 25 περίπου ἀπόρους ὡς συνδρομητάς. Πρῶτος δὲ ἐγὼ σοῦ ἐσωκλείω λεπτὰ 30 δι' ἐμὲ καὶ διὰ τοὺς 2 ψευδωνυμούχους ἀδελφούς μου. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι καὶ οἱ θέλοντες νὰ συνεισφέρουν περισσότερα, δὲν ἀποκλείονται.

»Αὐτὸ λοιπὸν εἶνε τὸ σχέδιόν μου, ἀγαπητὴ Διάπλασις, τὸ ὁποῖον ἐὰν ἐγκρίνῃς, ὁρίζεις τὰς λεπτομερείας καὶ τὸ ἀνακοινώνεις καὶ εἰς τοὺς ἄλλους συνδρομητάς σου, οἵτινες, εἶμαι ὑπερβέβαιος, ὅτι πρόθυμοι θὰ σπεύσουν νὰ σοῦ ἀποστείλουν τὴν δεκάραν των, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης διὰ τῆς ὁποίας σὲ περιβάλλουν.

Σὲ ἀσπάζομαι, ὁ φίλος σου
Ἔγγονος Αὐτοκράτορος»

Λοιπόν, δέχεσθε; Περιμένω τὰς ἀπαντήσεις σας καὶ τὴν εἰσφοράν σας.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Διάφορα μικρὰ (ὅλα) τοῦ *Καλοῦ Σαμαρείτου*.—«Οἱ γονεῖς» τοῦ *Κορυθαιόλου Ἕκτορος*.—Πρόβλημα καὶ Παίγνιον τῆς *Φλογέρας τοῦ Βασιλῆ*.— «Ἡ βροχὴ» τοῦ *Ὑπερασπιστοῦ τοῦ Ἔθνους*.— «Χριστὸς ἀνέστη» τοῦ *Ἀφρόκρινου*.—Παιδικὰ Πνεύματα διάφορων.

Ἀπορρίπτονται: Διάφορα Ἀνέκδοτα, Παίγνια καὶ Π. Πνεύματα.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 *Νοεμβρίου 1910*. *Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια*].

Νέα ψευδώνυμα: *Μικρὸς Ἀργοναύτης*, α. (Ν.Ρ.) *Φιλελεύθερον Πνεῦμα*, α. (Μ.Σ.) *Θρακικὴ Αὔρα*, κ. (Ε.Φ.) *Εὔκλεια τοῦ 21*, α. *Ἡλιόλουστος Ἕσπερος*, α. (Ν.Α.) *Ταϊτοῦ* κ. (Α.Α.) *Φίλημα τοῦ Κύματος*. κ. (Ε.Ζ.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Γλυκεῖα Ἐλπίς*, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οὐδεμία πρότασις δημοσιεύεται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἑξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς προτάσεις λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.— Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχῦον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηγορημένα, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσεν εἰσέτι ὁ προτείνων.]

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: ἡ *Δαφνοστεφὴς Σημαία* (0) μὲ *Ἰδιότροπον Ξανθούλαν*, *Ἀκροναυπλίαν*, *Ἐξόριστον Βασιλῆν*—ὁ *Καλὸς Σαμαρείτης* (0) μὲ *Πυραμίδα τοῦ Χέοπος*, *Πλοίαρχον Νέμον*, *Ἀεροναυτοπούλαν*, *Ἑλληνίδα Κυπρίαν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: *Κωνστ. Γ. Καρ.* (δὲν ἐπρόκειτο περὶ αὐτῆς τῆς σελίδος) *Μαρίκαν Α. Ζ.* (εὐχαριστῶ πολύ, καὶ τοῦ χρόνου) *Πολίρροιαν* (ἐπίσης) *Μ. Π.* (ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ τὸ κάμῃς πλέον αὐτό, διὰ τὸ ὁποῖον θέλεις νὰ σὲ μαλλώσω· χαιρετισμοὺς εἰς τὴν προσφιλῆ γραμματέα σου καὶ περαστικά) *Ἠχὼ τῆς Λίμνης* (παρομοίως) *Ἀσπασούλαν Κ* (εὐχαριστῶ θερμῶς) *Χαιρετισμὸν τῆς Ἡλιογέννητης* (ἡ εὐχή σου, ἡ βγαλμένη ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς, μὲ συνεκίνησε πολύ) *Ἀεροναυτοπούλαν* (παρομοίως· χαίρω διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐξετάσεων) *Δόκτορα Κοὺκ* (ἔστειλα) *Ἀρτινὴν* (θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὰς λαμπρὰς ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς) *Εὐρ. Τριανταφ.* (εὐχαριστῶ διὰ τὴν πασχαλινὴν κάρταν) *Ποθητὴν Κωνσταντινούπολιν* (ὄχι δά, καὶ τὸ καλοκαῖρι τὸ φυλλάδιον θὰ ἐκδίδεται τακτικὰ κάθε Σάββατον· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον) *Ν. Γ. Σ.* (ὡραῖον τὸ Π. Πνεῦμα· Ἀσκήσεις ὅμως μὴ μοῦ στέλλῃς, παρὰ ὅταν θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμός) *Ὡραίαν Ἀμαζόνα* καὶ *Γαληνιαίαν Θάλασσαν* (αἱ παραγγελίαι σας ἐξετελέσθησαν· εὐχαριστῶ πολύ) *Μικρὸν Ἀργοναύτην* (εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ Ἐσωτερικοῦ γενικῶς τὸ φύλλον δίδεται 10 λεπτά· εἶπε λοιπὸν εἰς τὸν ἀγοραστήν σου ὅτι δι' ὅλα τὰ φύλλα ἐξ ἀρχῆς θὰ σοῦ πληρώσῃ μόνον δρ. 2,10· ὁ ζῆλός σου μὲ συγκινεῖ πολύ) *Ἀνεμώνην τῶν Πατησίων* (κάτι ἰδικόν σου πρέπει νὰ μοῦ στείλῃς· ἀντιγραφὰς δὲν δημοσιεύω) *Ἀργεϊφόντην Ἑρμῆν* (ἔστειλα) *Κομήτην τοῦ Χάλλεϋ* (ἔξοχα πραγματικῶς τὰ δημώδη αὐτὰ αἰνίγματα, ἀλλ' ὑπάγονται εἰς τὸν Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν Ἀσκήσεων, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπροκηρύχθη ἀκόμη· ὅταν μετ' ὀλίγον θὰ προκηρυχθῇ, θὰ ἔχῃς τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ τὰ ξαναστείλῃς, μαζὶ μὲ ἄλλα ἂν ἔχῃς, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως.) *Γαριβάλδην* (εἶνε τοῦ De Amicis, καὶ πολλὰ ἔχουν δημοσιευθῇ ἤδη εἰς τὴν Διάπλασιν·) *Φλογέραν τοῦ Βασιλῆ* (ἔχει καλῶς· εὐχαριστῶ πολὺ καὶ ἀσπάζομαι τὸν μικρὸν ἀδελφόν σου) *Κορυθαίολον Ἕκτορα* (ἀπ' ὅλα θὰ γίνουν, μὰ κύτταξε νὰ σοῦ περάσῃ τὸ δοντάκι·) *Κούλαν Γκ.* (τὸ Σ.Σ.Σ. σημαίνει Σελὶς Συνεργασίας Συνδρομητῶν·) *Δαφνοστεφῆ Σημαίαν* (λίαν προσεχῶς) *Νυκτολούλουδο* (ὁ ζῆλός σας θὰ ὑπερνικήσῃ ὅλας αὐτὰς τὰς δυσκολίας) *Ζήνωνα Κιτιέα* (ἔστειλα ἐκ νέου) *Φοῖβον Ἀπόλλωνα* (ὅλοι σὲ ἀντασπάζονται·) *Μέλλοντα Βοναπάρτην* (ἡ ἐπιστολή σου ὡραιοτάτη καὶ εἰς τὰς δύο σου ἐρωτήσεις ἀπαντῶ ναί·) *Ναπολέοντα Βοναπάρτην* (ἔλαβά·) *Ἀχιλλέα Χ. Μ.* (ἡ ἐπιστολή σου μὲ συνεκίνησε· ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σοῦ δώσω τὰς πληροφορίας ποῦ ζητεῖς· εἶνε πράγματα ποῦ δὲν γνωρίζω· εὔχομαι ὅμως πᾶσαν ἐπιτυχίαν.) *Χαρὰν τῶν Ἑλλήνων*, *Ἐξόριστον Ἀτθίδα*, *Ἀθάνατον Ἑλλάδα*, *Χιώτικο Ἀκρογιάλι*, *Φασιανὴν τοῦ Σαντεκλέρ*, *Χαρὰν τῆς Ἑλλάδος* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *20 Ἀπριλίου*, θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: *ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 11 Μαΐου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 18 Μαΐου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 5 Ἰουνίου.*

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

207. Δεξίγριφος.

Ἐκπλήσσεται τὸ πρῶτόν μου
Καὶ βεβαιοῖ τὸ δεύτερόν μου·
Μονάζουν εἰς τὸ τρίτον μου,
Ἄνθος τοῦ ἀγροῦ τὸ σύνολόν μου

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γορδίου Δεσμοῦ

208. Μεταγραμματισμός.

Εἶμαι κάτοικος ἀρχαῖος
τῆς Ἑλλάδος· ἂν ἀλλάξω
ἕνα γράμμα, θὰ ἁπλώσω
τὰ πτερὰ καὶ θὰ πετάξω·

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου

209. Ἀναγραμματισμός.

Ἤτανε θεῖος μουσικὸς
Σ' ὅλο τὸν κόσμο ξακουστός·
Μὰ ἔπαθε κάτι κακὸ
Σὲ δύο μόνο γράμματα,
Καὶ ἀπὸ 'κεῖνο τὸν καιρό,
Μᾶς φέρνει χίλια πράμματα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θριάμβου τοῦ Ἑλληνισμοῦ

210. Βέλος.

Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι καὶ αἱ στιγμαὶ διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε νὰ ναναγινώσκωνται: καθέτως ἡμίθεος ἰατρός· ἄνω, δεξιᾷ πρόθεσις, ἀριστερᾷ σύνδεσμος· κάτω, δεξιᾷ κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν ἄνω: θεός, ἄθος, ρῆμα, πρόθεσις· ἀριστερᾷ στοιχεῖον, σύνδεσμος, ἐπίρρημα χρόνου, ζῷον. (Αἱ λέξεις ὅλαι ἀρχίζουν ἀπὸ ἀστερίσκον.)

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βάρκας τοῦ Κανάρη

211—215. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ προσθήκῃ δύο συμφώνων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, εἰς ἑκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις:

ἔτος, νέος, νοῶ, ἔαρ, οὐρά

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νέας Σελήνης

216. Ἀκροστιχὶς μετὰ Ποικίλης Ἀκροστιχίδος.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν νυκτόβιον· τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, πόλιν τῆς Ἑλλάδος:

1, Ὁμηρικὴ βασιλόπαις· 2, Ἄνθος εὐῶδες· 3, Νῆσος τῆς Ἀσίας· 4, Πόλις τῆς Ἑλλάδος· 5, Στρατηγὸς τοῦ Μ. Ναπολέοντος. 6, εἶδος ἑῴου· 7, Τύραννος· 8, Μυριάποδον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐνθουσιώδους Ἕλληνος

217. Ἐλλιποσύμφωνον.

η - ου - ου - υου - αἀε.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τραϊανοῦ

218. Γρῖφος.

Μ	οὖς
1908	ἐν
1910	
1909	

Ἐστάλη ὑπὸ Κωνστ. Ε. Μαντζουράνη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλ. 14

140. Λουκάνικο (Λουκᾶ, Νῖκο.) — 141. Βιέννη (βῆ, ἔν, νῖ.) — 142 Πύλος-πῖλος. — 143. Ὁ Τίγρης ἢ Τίγις. — 144. Ὁ ἀριθμὸς 12,345,679. — 146. Τὸ λακωνίζειν ἐστὶ φιλοσορεῖν. — 147. ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ (ΤΗθύς, ΛΕων, ΜΑραθών, ΧΟΣρόης.) — 148. Οὐδεὶς ἐγεννήθη σοφός. — 149. Ἡ Πεντέλη ἐξάγει μάρμαρα (ἡ - πέντε λη - ἐξ ἄγει - μαρ μαρ - α.)

145.
Τ Ο Υ Ρ Κ Ι Α
Ν Ε Μ Ε Σ Ι Σ
Π Α Λ Μ Υ Ρ Α
Λ Α Β Α Ρ Ο Ν
Σ Ι Μ Ο Ε Ι Σ
Σ Ω Σ Σ Α Ν Η
Ν Α Υ Σ Ι Κ Α

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Χιώτικο Ἀκρογιάλι, εὐχαριστῶ θερμῶς; Ζητῶ ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν μὲ τοὺς χίους συνδρομητὰς καὶ συνδρομητρίας.
Γλυκοχάραμα (1,78)

Καλὸ ταξεῖδι, *Πάρι*. Διασκέδαζε μὰ μὴ ξεχνᾶς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ φίλους σου. Στὴν ὑγειά σου σιδερένιος, καὶ ταχεῖαν ἐπάνοδον. — *Ἰδανικόστης, Χείμαρρος.* *(1,79)*

Στὰ γενέθλια εἦς ἀγαπημένης *Ζιλχὰ Χανούμ* — Νὰ τὰ ἑκατοστήσῃ, καὶ ὡς τοῦ χρόνου ἄλλα δύο... ποδάρια ν' ἀποκτήσῃ.
Ἰδανικόστης (1,80)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 19 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 177]

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀδαμαντία Καμπίτση, Δ. Μαρ. Γιαννουλάκης, Ἀνώνυμος, Ἀντ. Γ. Καρυστινάκης, Λεων. Ζ. Μπίστης, Ἰσαὰκ Σ. Σαρραφῆς, Κυκίτσα Δ. Ἀραβαντινοῦ, Σταμ. Ι. Κομνηνός, Εὐθαλία Ι. Κομνηνοῦ, Ἀλ. Ι. Γκαρπολᾶς, Δ. Ἀλ. Θεοδωρόπουλος, Δ. Π. Πιπέρος, Ἀθ. Κ. Διαλησμᾶς, Μαρίκα Ρηγοπούλου, Εὐαγ. Γ. Παπανικολάου, Γ. Σ. Ἀλεξίου, Δ. Δ. Σακελλαρίδης, Διον. Ἀρσένης, Π. Δ. Οἰκονόμου-Γκούρας, Χρ. Δ. Οἰκονόμου-Γκούρας, Θρασ. Ἀντωνιάδης, Ἀρ. Ἀλ. Ἐμπειρίκος, Κίμων Παπαιόλογος, Ἀτρόμητος Λεωνίδας, Καλλιόπη Κ. Παπαϊωάννου, Κούλα Γ. Βαρβιτσιώτη, Ἀδελαΐς Α. Ραζῆ, Φλωρεντία Φ. Πασχάλη, Ἀγλ. Μ. Στρατοπούλου, Στέλλα Βουρδουμπᾶ, Τιτίκα Ἰουστίνου (18 καὶ 19), Κική Διαλησμᾶ, Φούλα Θ. Παπαϊωάννου, Λέλα Κ. Δημητριάδου, Ἀνδρομ. Γ. Ναυπλιότου, Εὐγεν. Π. Σταματοπούλου, Ἄννα Γ. Θεολογίτου, Δ. Π. Κατρᾶμης, Μέλλουσα Νικήτρια Ἑλλάς, Ἀλ. Β. Σπυράκης, Γ. Σκάρδης, Κ. Παπαδημητρίου, Ι. Θ. Κινδύνης, Ἀριστ. Μ. Στρατόπουλος, Μητρικὴ Στοργή, Γ.Κ. Κυριακός.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Διον. Π. Γεωργιλᾶς, Ἠλ. Π. Δομένικος, Μαξ. Ἐμ. Πίττας, Ι. Ι. Ἀστεριάδης, Ἐμ. Δ. Τσολάκης, Ἀριάδνη Λεκοῦ, Π. Ι. Παπαθανασόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Ι. Γ. Πορτούλης.
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ: Κ. Π. Σπετσιέρης.
ΑΝΔΡΟΥ: Π. Δ. Πασχάλης, Λεων. Μ. Δερτούζος.
ΒΟΛΟΥ: Κούλα Γκιόκα, Τασία Γκιόκα.
ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Παν. Κολοκοτρώνης, Περ. Κ. Παπαθεοδώρου, Πολυχρ. Θ. Χαρίτος, Γρ. Ι. Γεωργακόπουλος, Εὐάγ. Γ. Χριστόπουλος.
ΙΘΑΚΗΣ: Μαγδαληνὴ Σ. Χάνου (18ου).
ΙΤΕΑΣ: Χαράλ. Ε. Γραμματικόπουλος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σταμ. Ζ. Δεσύλλας, Ν. Βεντούρας.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ν. Γ. Σαρίμβεης, Γ. Κακαγιάννης, Θ. Πατσιάλης, Κ. Ι. Μητσάκης, Γ. Α. Λαζανᾶς.
ΠΑΤΡΩΝ: Ἐλ. Π. Κίτσος, Γ. Ι. Χαϊδόπουλος, Ἀλ. Ι. Τζουλάτης, Ι. Δ. Μάρκου, Κ. Α. Δρούλιας, Ι. Αρ. Μεσσηνέζης, Εὐ. Α. Ταμπακόπουλος, Διον. Α. Ταμπακοπούλου, Στυλ. Ι. Παπαψιμάδης, Ι. Α. Παπαδιαμαντόπουλος, Ἀναστ. Α. Δρούλιας, Κ. Καλογιάννης, Ἀρχαῖος Σπαρτιάτης.
ΠΟΡΟΥ: Ἠλ. Γ. Μαρκόπουλος.
ΠΥΡΓΟΥ: Ἀλένη Χ. Νικολετοπούλου (18 καὶ 19), Φώτης Θ. Καρανικολὸς (18 καὶ 19).
ΣΠΑΡΤΗΣ: Ἀνδρ. Π. Λούκης (18 καὶ 19).
ΣΥΡΟΥ: Δ. Καραουλάνης, Ι. Δ. Σκληράκης, Γ. Ν. Περδικάκης, Ι. Δ. Χανᾶς, Σταμ. Ν. Ἀστρᾶς.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἰωάν. Χ. Χέλμης, Α. Παῦλου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Νικήτας Κ. Ζαράφης, Ἑλένη Μαρουδῆ.
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Εὐγενοῦλα Λεμεριάδου.
ΒΕΡΑΤΙΟΥ: Παναγ. Βαβαλούκας.
ΓΙΟΥΜΟΥΛΤΖΙΝΗΣ: Εὐθαλία Ζ. Στάλιου.
ΔΕΔΕΑΓΑΤΖ: Ἑλένη Ε. Φορμόζη.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ἀρετὴ Ἀσβεστᾶ (18), Δ. Σ. Σαλαμάγκας. Ἀνδρέας Ἀράπης.
ΚΑ'Γ'ΡΟΥ: Μενέλ. Ρούλης.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Ἰωαν. Β. Κομβόπουλος, *Καγυοφίλη Κοκκίνου* (18), Ὑπατία Μ. Παπαδοπούλου (18), Ἐμμ. Βακκᾶς (18), Ρήγας Φερραῖος, Κ. Π. Διαμανδοῦρος (18 καὶ 19).
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ: Ἰουλία Κ. Πικῆ.
ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Γεωρ. Ι. Φωτίου, Τ. Ι. Χριστοδουλίδης.
ΠΥΡΓΟΥ (Βουλγαρίας): Ὄλγα Κιτσούκη.
ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Ν. Γ. Ἀθανασιάδης (18) Ἀνώνυμος (18), Ι. Κουτελιδάκης, Σταῦρ. Γ. Παπαδάκης, Ἄλκ. Σπανδάγος, Ἐμ. Ν. Πετυχάκης, Κ. Ε. Βερνάρδος, Μ. Ι. Σαϊτάκης, Κ. Μ. Πετυχάκης.
ΤΥΡΝΟΒΟΥ: Θεοδ. Χατζηευσταθίου.
ΧΙΟΥ: Λεων. Κ. Κυρλαγκίτσης, Δ. Μ. Δαμαλᾶς, Γ. Βαλιάδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐπιληρώθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς τέσσαρες: ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΣΑΡΙΜΒΕΗΣ, ἐν Λαρίσσῃ, ΙΩΑΚΕΙΜ Β. ΚΟΜΒΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Μακροχωρίῳ Κωνσταντινουπόλεως, ΦΩΤΗΣ Θ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΟΣ ἐν Πύργῳ, καὶ ΚΟΥΛΑ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ ὁδὸς Ντέκα 3 ἐν Ἀθήναις· καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεγράφη δι' ἓξ μῆνας, οἱ δὲ ἄλλοι τρεῖς διὰ μίαν τριμηνίαν ἕκαστος.

Πλεονάζουν δρ. 2,40, αἱ ὁποῖαι θὰ προστεθοῦν εἰς τὸν προσεχῆ διαγωνισμόν.

Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστείλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον 10 paras ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 paras.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1910

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 15 Ἀπριλίου τὸ ἀπόγευμα, ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 1962, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἐτησίαν, ἐννεάμηνον, ἑξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριελαμβάνετο ἡ 15 Ἀπριλίου. Ἐκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς 50 ἀριθμοί:

1386, *ἐκέρδισεν ἓν ὡρολόγιον τῆς τσέπης.*
228, 1177, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογήν του.*
1540, 517, 892, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογήν του.*
819, 1495, 86, 1787, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογήν του.*
1110, 733, 1749, 40, 856, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν «Διαπλάσεως» τοῦ 1911.*
1733, 610, 1452, 1917, 91, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».*
165, 1902, 764, 367, 997, 1397, 1704, 1299, 634, 1600, *ἐκέρδισιν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3,50.*
721, 1438, 564, 1611, 1483, 1563, 424, 198, 1280, 668, 313 1649, 1308, 1843, 998, 1930, 1810, 143, 1798, 1661, *ἐκέρδισεν ἕκαστος, ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.*

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μὲ τὸ 22 φύλλον τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαιοῦται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέρδισαν τόμους κατ' ἐκλογήν των, ἀπηυθύναμεν σήμερον ἐπιστολὴν παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὁρίσουν ποίους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῶν Δώρων τοῦ 1910 θὰ γίνῃ τὴν 15ην Ἰουλίου καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπλήρωσαν ἤδη, ἢ θὰ πληρώσουν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρώσεως συνδρομὴν ἐτησίαν, ἢ ἐννεάμηνον, ἢ ἑξάμηνον, ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ 15η Ἰουλίου 1910. Εἶνε δὲ τὰ Δῶρα τῆς Τρίτης Κληρώσεως ὅμοια μὲ τὰ τῆς ἀνωτέρω Δευτέρας.

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ, Ὁδὸς Σοφοκλέους 7, Στοὰ Πάππου.

Πωλεῖται διὰ τοῦ Πρακτορείου Λεπτὰ 10

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξωτερικοῦ:
Ετησία. . . . δρ. 8,—	Ἐτησία φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος. . » 4,50	Ἐξάμηνος » » 5,50
Τρίμηνος. . . » 2,50	Τρίμηνος » » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος *Ἐν Ἀθήναις, 1 Μαΐου 1910* *Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 22*

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. *(Συνέχεια)*

Περίληψις τῶν προηγουμένων: *— Μετὰ τὴν νίκην τοῦ Ἀουστερλίτς, ὁ μικρὸς βοημὸς Τιάρκος, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν γίδαν του Λέαν, μεταβαίνει εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, διὰ νὰ τῷ προσφέρῃ γάλα, καθὼς τὸν εἶχε διατάξῃ τὴν προηγουμένην ἡμέραν. Συνοδεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ προστάτου του, τοῦ λοχαγοῦ Κορμᾶ. Ὁ Ναπολέων ἐνδιαφέρεται πολὺ διὰ τὸν Τιάρκον, διότι ὁ μικρὸς βοημὸς διέσωσε μίαν σπουδαίαν ἐπιστολὴν του ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ καὶ κατώρθωσε νὰ τὴν λάβῃ ἐγκαίρως ὁ στρατάρχης πρίγκιψ Μυράτ. Συνετέλεσεν ἐπίσης, μὲ τὸν σοφὸν γάϊδαρόν του Καρλῆν, εἰς τὴν ἅλωσιν τῆς γεφύρας Θαβώρ. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐμφανίζονται εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν σκηνὴν ὁ λοχαγός, τὸ παιδίον καὶ ἡ Λέα, ὁ Ναπολέων ἀκούει τὰς ἀναφορὰς τῆς ἡμέρας, τὰς ὁποίας τῷ ἀναγινώσκει ὁ ὑπασπιστής του:*

«Ὁ καραβινοφόρος Πίντος τοῦ 10ου συντάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ, ἀπεκόπη τὸν βραχίονα ὑπὸ μιᾶς σφαίρας.

«—Βοήθησέ με, εἶπε πρὸς τὸν σύντροφόν του, νὰ καταιβάσω τὸ σάκκο μου καὶ τρέξε νὰ μ' ἐκδικήσῃς».

«Θέτει κατόπιν τὸν σάκκον του ὑπὸ τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ βαδίζει μόνος του πρὸς τὸ νοσοκομεῖον...»

—Τὸν σταυρόν! λέγει ἁπλῶς ὁ Ναπολέων· ἐξακολουθήσατε.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἐξακολουθεῖ:

«Ὁ στρατηγὸς Τιεμπώ, βαρέως πληγωμένος, μετεφέρετο ὑπὸ τεσσάρων αἰχμαλώτων ρώσσων. Ἐξ Γάλλοι, πληγωμένοι ἐπίσης, τὸν βλέπουν, διώκουν τοὺς Ρώσσους καὶ ἁρπάζουν τὸ φορεῖον λέγοντες: Μόνον εἰς ἡμᾶς ἀνήκει ἡ τιμὴ νὰ φέρωμεν ἕνα Γάλλον στρατηγὸν πληγωμένον».

— Τὰ ὀνόματά των; ἠρώτησεν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐγείρων τὴν κεφαλήν.

Ὁ ὑπασπιστὴς ἠρεύνα εἰς τὰ ἔγγραφά του διὰ νανεύρῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἀφανῶν αὐτῶν ἡρώων, ὅταν ὁ Ναπολέων τὸν διέκοψε. Εἶχε παρατηρήσει τὸν Κορμᾶν καὶ τὸν Τιάρκον, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ὀλίγα βήματα ὀπισθεν, μὴ τολμῶντες νὰ προχωρήσουν διὰ νὰ μὴ διακόψουν τὴν ἐργασίαν τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἄ, ἔκαμε μὲ χαράν, νὰ ὁ μικρός μου γιδᾶς!

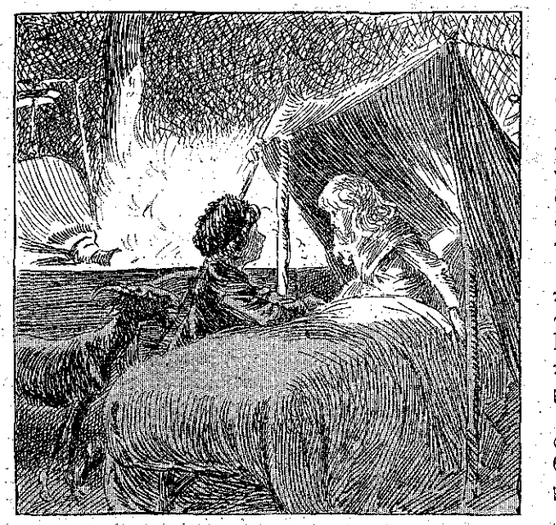

«Εἶμ' ἐγώ! ὁ Τιάρκος σου! (Σελ. 182 στ. γ')

Ἔπειτα, βλέπων ὅτι ὁ Κορμᾶς εἶχε δεμένον καὶ κρεμασμένον τὸν βραχίονα, τὸν ἠρώτησε μ' ἐνδιαφέρον.

—Πῶς; ἐπληγώθης, καὶ σύ, μικρέ μου;

Ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς ἐχαιρέτησε καὶ ἀπεκρίθη:

— Μικρὰ πράγματα, Μεγαλειότατε· μιὰ σπαθιὰ κοντὰ στὸν ὦμο· ἀλλὰ τὸ Λίντς ἐπληρώθη καλά: ἀνέβηκα πρῶτος εἰς τὸ ὀροπέδιον τοῦ Πράτσεν.

— Τὸ γνωρίζω, ἀπεκρίθη ὁ Ναπολέων, ἐπινεύων ζωηρῶς· ὁ λοχαγὸς Κορμᾶς μνημονεύεται εἰς τὴν ἀναφορά. Ὥστε εἰμπορεῖς νὰναγγείλῃς εἰς τὴν Λευκοθέαν, ὅτι ὁ σύζυγός της εἶνε συνταγματάρχης.

Ὁ ἀξιωματικὸς ὠχρίασεν ἀπὸ τὴν χαράν του.

— Συνταγματάρχης!.. ὦ, Μεγαλειότατε, εὐχαριστῶ! εἶνε πάρα πολύ...

Διακόψας ἀποτόμως τὰς εὐχαριστίας τοῦ Κορμᾶ, ὁ Ναπολέων ἐστράφη πρὸς τὸν Τιάρκον:

— Λοιπόν, μικρέ, τῷ εἶπε, περιμένω τὸ γάλα σου!

Ὁ μικρὸς βοημὸς ἔτρεξε μὲ τὰ τέσσαρα ναλμέξῃ τὴν Λέαν, ἡ ὁποία ἐστάθη μ' εὐπείθειαν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φαίνεται ἐννοοῦσα τὴν τιμήν, τῆς ὁποίας ἐκρίνετο ἀξία, νὰ προσφέρῃ τὸ γάλα της εἰς τὸν μεγάλον Αὐτοκράτορα.

Ἐνῷ ὁ Τιάρκος ἐγέμιζε τὸ κόκκινον κουπάκι, τὸ ὁποῖον τῷ εἶχε δώσῃ ὁ μαμελοῦκος Ρουστάν, ὁ Ναπολέων, δεικνύων τὸν μικρὸν εἰς τὸν Κορμᾶν, τῷ εἶπε:

— Πρέπει νὰ στείλωμεν αὐτὸ τὸ παιδὶ στὸ Παρίσι... θέλω νὰ τοῦ ἐξασφαλίσω ἕνα μέλλον.

— Διατάξατε, Μεγαλειότατε.

— Ναί, ναί, ἐξηκολούθησεν ὁ Αὐτοκράτωρ, λαμβάνων τὸ δοχεῖον, τὸ ὁποῖον τῷ ἔτεινεν ὁ Τιάρκος μὲ ὑποτρέμουσαν χεῖρα· τὸ παιδὶ ποὺ κατώρθωσε νὰ διασχίσῃ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν Μυράτ εἰς τὴν κατάληψιν τῆς γεφύρας τοῦ Θαβώρ, ἀξίζει νὰ γίνῃ στρατιώτης. Τοῦ χορηγῶ λοιπὸν ὁλόκληρον ὑποτροφίαν εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν Λύκειον καὶ θέλω νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸ ἐντὸς τοῦ μηνός.

— Εὐχαριστῶ διὰ τὸν Τιάρκον, Μεγαλειότατε! ἀπήντησεν ὁ Κορμᾶς.